

Tiina Suvisalmi

**Paviljonki-ravintolan sisustussuunnitelma
Provinssirock 2013-tapahtumaan**

Opinnäyteyö

Kevät 2013

Kulttuurin yksikkö

Muotoilun koulutusohjelma

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU

Opinnäytetyön tiivistelmä

Koulutusyksikkö: Kulttuurin yksikkö

Koulutusohjelma: Muotoilun koulutusohjelma

Suuntautumisvaihtoehto: Lifestyle-muotoilu

Tekijä: Tiina Suvisalmi

Työn nimi: Paviljonki-ravintolan sisustussuunnitelma Provinssirock 2013-tapahtumaan

Ohjaajat: Merja Juppo, Vuokko Takala-Schreib

Vuosi: 2013 Sivumäärä: 86 Liitteiden lukumäärä: 3

Opinnäytetyöni tavoitteena oli luoda sisustussuunnitelma Paviljongin ravintolaan, Provinssirock 2013-tapahtumaan. Ravintola on toiminnassa vain yhden viikonlopun ajan, jonka jälkeen sisustus puretaan. Työn tarkoituksena oli perehtyä kierrätetyn materiaalin hyödyntämiseen sisustussuunnittelussa.

Tilaa käyttävät pääosin 30–50-vuotiaat henkilöt. Jotta käyttäjien toiveet tulisivat kuulluiksi, käytettiin käyttäjätiedon hankintaan osallistavaa suunnittelua workshopin muodossa. Käyttäjätiedon analysointiin on käytetty aineistolähtöistä sisällönanalyysia. Tiedonhankinnan menetelmänä käytettiin haastatteluja, lisäksi tehtiin tila-analyysi. Teoriatietoa tutkittiin uusiomuotoilusta, kestävästä kehityksestä sekä ekologisuudesta.

Osallistava menetelmä osoittautui toimivaksi ja runsaasti käyttäjätietoa tuottavaksi. Osallistavan suunnittelun workshop tuloksineen on sovellettavissa esimerkiksi Paviljongin myöhempiin sisustussuunnitelmiin, jotka vaihtuvat vuoden välein. Suunnitelmassa on huomioitu käyttäjien toiveet, edullisuus sekä kierrätysmateriaalien hyötykäyttö. Kerätyn tiedon perusteella syntyi produktiivinen osa, sisustussuunnitelma. Opinnäytetyöhön sisältyi sisustussuunnitelman teko kolmiulotteisina mallinuskuvina ArchiCAD-ohjelmalla. Kokonaisuus on nähtävissä opinnäytetyön liitteenä.

Avainsanat: sisustussuunnitelma, osallistava suunnittelu, kierrätysmateriaalit, ekologisuus.

SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Thesis abstract

Faculty: School of Culture and Design

Degree programme: Degree Programme in Design

Specialisation: Lifestyle-Design

Author: Tiina Suvisalmi

Title of thesis: Interior design for Pavilion restaurant in Provinssirock 2013-festival

Supervisors: Merja Juppo, Vuokko Takala-Schreib

Year: 2013

Number of pages: 86

Number of appendices: 3

The objective of the thesis was to create an interior design for the restaurant in Pavilion in Provinssirock 2013. The restaurant would only operate for one week-end, after which the design would be disassembled. The purpose of this thesis was also to study how to use recycled materials in the interior design.

Persons between 30 and 50 years would mostly use the restaurant. To fulfill every customer's request, information was collected in a form of a workshop. Interviews were the main source of information, but also a space analysis was done in the pavilion. Theory focused on reuse design, sustainable development and ecology.

Participatory method proved to be efficient as well as a good source for user information. The results of the participatory design workshop can be used later for the Pavilions interior design, which changes every year. User's desires, inexpensiveness and the usage of recycling materials have all been taken into consideration in the design. Based on the collected information, the productive part of the thesis was made, the interior design. The thesis also included the interior design as 3D models made with ArchiCAD, which can be found in the attachments.

Keywords: Interior design, participatory design, recycled materials, ecology.

SISÄLTÖ

Opinnäytetyön tiivistelmä	2
Thesis abstract.....	3
SISÄLTÖ.....	4
Kuvio- ja taulukkoluettelo	6
1 JOHDANTO.....	8
2 TOIMEKSIANTO	9
3 PROVINSSIROCK JA PAVILJONKI.....	10
3.1 Historiasta nykypäivään	10
3.2 Tila-analyysi	11
3.3 Savon Mafia ja paviljongin asiakaskunta	17
4 EKOLOGINEN SISUSTAMINEN.....	19
4.1 Vastuullista muotoilua	19
4.2 Ekologisuus.....	23
4.3 Kestävä kehitys.....	24
4.4 Uusiomuotoilu	27
5 OSALLISTAVIEN MENETELMIEN PERUSTEITA	32
5.1 Käyttäjätiedon keruu	32
5.2 Osallistava suunnittelu	33
5.3 Tutkimuksen selittäminen käyttäjälle	34
5.4 Osallistavan suunnittelun työvälineet sekä tavoitteet.....	34
5.5 Osallistavan workshopin suunnittelu ja toteutus	37
5.5.1 Tehtävä 1: Käyttäjät.....	39
5.5.2 Tehtävä 2: Teemat.....	41
5.5.3 Tehtävä 3: Unelmieni ravintola	45
5.5.4 Tehtävä 4: Lavan käyttö	45
5.6 Pohdintaa workshopista.....	46
6 Sisustussuunnittelun aloittaminen	49
6.1 Pohdintaa sisustussuunnittelun tavoitteista	49

6.2	Ajatuksia ja ideoita eri materiaalien käytöstä	50
6.3	Inspiraatiot ja teemakonseptien valinta	52
6.4	Kirjat-konsepti	53
6.5	Väripilkku-konsepti	54
6.6	Linnut-konsepti	56
6.7	Kulta&hopea-konsepti	57
6.8	Kasvit-konsepti	58
6.9	Ideota esiintymislavan käyttöön	59
6.10	Toimeksiantajan palaute konsepteista	60
7	VALITTU SISUSTUSSUUNNITELMA	63
7.1	Lopullisen konseptin varasuunnitelma	74
8	POHDINTA	76
	LÄHTEET	78
	KUVAKOLLAASIEN LÄHTEET	81
	LIITTEET	86
	LIITE 1	1
	LIITE 2	2
	LIITE 3	3

Kuvio- ja taulukkoluetelo

Kuvio 1. Törnävän saaren Paviljonki ja saarilava	11
Kuvio 2. Törnävän saaren Paviljonki	11
Kuvio 3. Ikkunoiden koristetarrat.....	12
Kuvio 4. Lavalle nousuun käytettävä ramppi	13
Kuvio 5. Paperivalaisimet sekä kattopalkit.....	15
Kuvio 6. Paviljongin pohjapiirustus	16
Kuvio 7. Kuva käyttäjistä.....	41
Kuvio 8. Teemavaihtoehtot 1-2	43
Kuvio 9. Teemavaihtoehtot 3-4	44
Kuvio 10. Workshopin tuloksien purkua.....	47
Kuvio 11. Konsepti nimeltä Kirjat	54
Kuvio 12. Konsepti nimeltä Väripilkku.....	55
Kuvio 13. Konsepti nimeltä Linnut	56
Kuvio 14. Konsepti nimeltä Kulta & hopea.....	58
Kuvio 15. Konsepti nimeltä Kasvit	59
Kuvio 16. Ideoita esiintymislavalle	60
Kuvio 17. Paviljonkiin valittu sisustus.....	62
Kuvio 18. Lopullinen pohjapiirustus	64
Kuvio 19. Ikkunoiden eteen tulevat kukka-asetelmat.....	65
Kuvio 20. Paviljongin kattoon tulevien pullojen demonstraatio	66
Kuvio 21. Esimerkki kattopalkkien väleihin tulevista viireistä.....	67
Kuvio 22. Ruokapöytiin tuleva viinipullokoriste	68
Kuvio 23. Lavalle tuleva maalausteline+liitutaulu	69
Kuvio 24. Maitotonkka ja puupölkky	70
Kuvio 25. Kukkaruukuiksi käytettävät peltipurkit.....	71
Kuvio 26. Näkymä pääoven suunnalta	72
Kuvio 27. Ikkunoiden edessä olevat kukkakoristeet	72
Kuvio 28. Esiintymislavan sisustus	73
Kuvio 29. Pullokoristeet	73
Kuvio 30. Penkeille tulevat kukat	74
Kuvio 31. Varasuunnitelma	75

Kuvio 32. Varasuunnitelma lavan käyttöön.....	75
---	----

1 JOHDANTO

Tein opinnäytetyönä sisustussuunnitelman Paviljonki-ravintolaan, joka toimii Provinssirock 2013-festivaaleilla. Toimeksiantajana toimi Selmu ry. Opinnäytetyöni tavoitteena oli luoda edullinen sisustussuunnitelma kierrätysmateriaaleja hyödyntäen. Tavoitteena oli ekologinen suunnitelma joka olisi nopea rakentaa ja purkaa kolme päivää kestäville festivaaleille. Työn produktiivinen osa sisälsi sisustussuunnittelun luomisen kolmiulotteisina mallinnuskuvina ArchiCAD-ohjelman avulla.

Paviljongin asiakaskunta koostuu pääosin 30–50-vuotiaista henkilöistä. Tilaan tulee noin 150 asiakaspaikkaa. Tutkimuskysymykseni oli selvittää, kuinka luoda tilaan käyttäjälähtöinen sisustussuunnitelma kierrätysmateriaaleja hyödyntäen joka on samalla edullinen ja ekologinen. Käyttäjätietoa hankin osallistavilla menetelmillä, jotka perustuivat siihen että jokainen yksilö on luova. Tilan suunnittelua varten pidin sen käyttäjille workshopin, jonka tulokset toimivat oman ideointini pohjana. Tiedonhankinnan menetelmänä käytin haastatteluja, lisäksi tein tila-analyysin. Teoriatietoa tutkin uusiomuotoilusta, kestävästä kehityksestä sekä ekologisuudesta.

Haasteita sisustussuunnitelmalleni toivat tilan suuri koko, kalusteet, joihin en voinut vaikuttaa, kierrätysmateriaalien käyttö ja edullisuuden huomioiminen. Työhön liittyvät suunnitelmat ovat muuttuneet jatkuvasti koko projektin aikana, joka on johtunut siitä, että monta erilaista asiaa on aina täytynyt ottaa suunnittelussani huomioon. On täytynyt miettiä miten sisustussuunnitelma toteutetaan käytännössä ja onko se nopeaa ja helppoa. Tämän lisäksi täytyy huomioida edullisuus ja mitä sisustuksessa käytettäville somisteille ja materiaaleille tapahtuu, kun se puretaan.

Opinnäytetyöni oli mielenkiintoinen toteuttaa ja opin sitä tehdessäni paljon uusia asioita. Sain hyvää kokemusta osallistavan workshopin suunnittelusta ja sen toteuttamisesta sekä ohjaustyöstä. Opin paljon ekologisuudesta ja kierrättämisen tärkeydestä. Vaikka työni oli haastava, oli sen suunnitteleminen äärimmäisen mielenkiintoista.

2 TOIMEKSIANTO

Sain Paviljonkia koskevan toimeksiannon ensimmäisellä tapaamisellani Selmun tuotantopäällikön Marko Kivelän sekä Provinssirockin aluesomistajan Anne-Maria Hirvosen kanssa. He kertoivat tilasta sekä hieman sen käyttäjistä. Tehtäväni on suunnitella sisustus Törnävän saaren Paviljonkiin, joka toimii ravintolana Provinssirock 2013-festivaaleilla. Paviljonkia halutaan pitää niin sanottuna levähdyspaikkana kaikesta festarihulinasta. Sen asiakaskunta koostuu lähinnä noin 30–50-vuotiaista henkilöistä. Catering-palveluista vastaa Savon Mafia niminen yritys, jonka yhteyshenkilö Jarno Jaksola antoi minulle haastattelun tilan käyttöön liittyen.

Kivelä & Hirvonen (2013) eivät antaneet mitään tiettyä teemaa tai tyyliä ravintolalle, vaan sain täysin vapaat kädet asian suhteen. Muutamia rajaavia tekijöitä suunnitelmalle kuitenkin oli. Budjetti tulisi olla mahdollisimman pieni, jotta se olisi mahdollista toteuttaa. Provinssirockin aluesomistuksessa on viime aikoina käytetty melko paljon kierrättämällä hankittuja tavaroita. Myös uusiokäyttö on tullut siellä tutuksi. Päätimme budjetinkin kannalta, että sitä tyyliä käytettäisiin myös Paviljongin sisustamisessa. Kierrätys ja uusiokäyttö kuulostivat mielestäni erittäin hyvältä ja tarpeeksi haastavilta tavoitteilta.

Vaikka suunnitelmani saikin olla tyyliiltään melko vapaa, löytyi sisustamiseen liittyen muutama rajaava tekijä. Kalusteisiin en voinut vaikuttaa, sillä ne tulevat vakiona tietystä paikasta. Jaksola (2013) kertoi, että tuolit ovat metallirunkoiset, joissa on vihreä penkki ja selkänoja. Pöydät ovat melko tavalliset puupöydät, joihin tulee valkoinen pöytäliina. Pöytäliinan päälle tulee vielä kaitaliina, mutta sen värivalintaan minä pystyn vaikuttamaan halutessani. En ollut nähnyt kyseisiä huonekaluja, mikä toi myös pienen lisähaasteen työhöni.

Tehtäväni oli myös suunnitella ja jakaa tila niin, että sinne mahtuu tarpeeksi paljon asiakaspaikkoja. Oli myös tärkeää huomioida se, että Paviljongissa toimiva henkilökunta joutuu liikkumaan tilassa hyvinkin paljon, joten mitään ylimääräisiä kulkuesteita tilaan ei tulisi laittaa. Jaksola (2013) muistuttaa, että tilassa toimii myös yksi baaritiski sekä yksi astioiden palautuspiste, jota henkilökunta käyttää astioiden keräämiseen. Paviljongin ikkunoista löytyy myös tarrakoristeet, jotka voin jättää paikoilleen halutessani.

3 PROVINSSIROCK JA PAVILJONKI

3.1 Historiasta nykypäivään

Tuulari (2000, 12–13) kertoo, että ensimmäinen Provinssirock järjestettiin Seinäjoella vuonna 1979. Provinssirock järjestetään vielä tänäkin päivänä täysin samalla paikalla. Se toimii Törnävän saarella, noin kolmen kilometrin päässä Seinäjoen keskustasta. Vuonna 1979 pienen festivaalitapahtuman lavalla nähtiin muun muassa Mikko Alatalo, Popeda ja Eppu Normaali. Esiintyjät soittivat nykyäänkin toiminnassa olevalla Saarilavalla ja myös Paviljonki on ollut käytössä ensimmäisestä Provinssista lähtien. Siihen aikaan kutsuttu Tanssipaviljonki toimi iltabilepaikkana.

Tuularin (2000, 12) mukaan Provinssirock on alun perin järjestetty KEMU:n (Vaasan Läänin Kehittyvän Musiikin Yhdistys) toimesta. Tuulari kertoo (2000, 106–128) KEMU:n ajautuneen kuitenkin rahavaikeuksiensa takia konkurssiin vuonna 1991, mikä aiheutti myös pelkoa siitä, jatkuuko Provinssirock enää. Tämän seurauksena syntyi vuonna 1992 Selmu (Seinäjoen elävän muusikin yhdistys), jonka tärkein tehtävä oli saada puhdistettua Provinssirockin maine, joka oli tahriintunut KEMU:n konkurssin myötä. Myös rahoituksen löytyminen oli epävarmaa, aikatauluista oltiin jäljessä ja organisaatio oli luotava uudelleen.

Tuulari (2000, 128) kertoo, että keskeisin kysymys Provinssirockin uudelleen luomisessa oli se, että tehdäänkö tapahtumasta pieni vai iso. 1990-luvun laman vaikutukset näkyivät edelleen Suomessa selvästi, joten Provinssirockista päätettiin tehdä pieni. Tämä todennäköisesti pelasti Selmun ja Provinssirockin. Jos tapahtumasta olisi tehty heti iso, se olisi voinut helposti tuottaa tappiota jopa satoja tuhansia euroja.

Provinssirock on noussut muutaman sadan henkilön yleisömäärästä Suomen yhdeksi suosituimmaksi musiikkifestivaaliksi. Parhaimmillaan Provinssirockissa on ollut parikymmentätuhatta ihmistä.

3.2 Tila-analyysi

Saavuin Törnävän saarelle aurinkoisena torstaiaamuna. Paviljonki sijaitsee aivan kesäteatterin rakennuksen vieressä ja myös saarilava löytyy sen läheisyydeltä (Kuvio 1 & Kuvio 2).

Kuvio 1. Törnävän saaren Paviljonki ja saarilava

Kuvio 2. Törnävän saaren Paviljonki

Paviljonki on alun perin toiminut tanssipaikkana. Se on ollut ennen myös kesäteatterin käytössä, mutta nykyään sitä käytetään vain Provinssirockin aikana. Valkoinen, iso ja matala puurakennus on kooltaan 257 neliömetriä. Rakennus on kaksitoistakulmainen. Koska Paviljonki on täysin puinen sisältä ja ulkoa, ei sinne tulisi tuoda missään tapauksessa elävää tulta.

Kiersin Paviljonkia ensiksi sen ulkopuolelta, koska yritin etsiä ovea josta pääsisin avaimilla sisään. Huomasin heti ikkunakoristeet, jotka koristivat Paviljongin isoja ikkunoita (Kuvio 3). Valkoiset luontoaiheiset Ikkunakoristeet on tehty Paviljonkiin muutama vuosi sitten. Ajattelin jättää koristeet paikoilleen niiden hyväkuntoisuuden takia. Tarrakoristeet ovat mielestäni kauniin hillityt ja ne sopivat festarin tyyliin ja tunnelmaan.

Kuvio 3. Ikkunoiden koristetarrat

Saavuvin sisälle Paviljonkiin takaovesta, joka oli melko vaikea löytää, koska se oli niin piilossa ettei se näy rakennuksen takaa juuri minnekään. Astuessani ovesta

sisään päädyin esiintymislavalle, josta kyseisen tilan näki myös kaikista parhaiten. Vaalean puun väriinen esiintymislava on noin metrin korkeudella johon asiakkailta on pääsy kielletty. Lavan molemmilla puolilla on ramppi, joka mahdollista lavalle nousun (Kuvio 4). Lava ei ole asiakkaiden käytössä festareiden aikana, mutta voin kuitenkin somistaa sen oman mieleni mukaan.

Kuvio 4. Lavalle nousuun käytettävä ramppi

Seisoin lavalla jonkin aikaa ja katselin ympärilleni. Paviljonki toimii luultavasti kaupungin varastona talviaikana, sillä se oli ahdettu täyteen puistonpenkkejä. Tämän

takia tilassa liikkuminen oli melko hankalaa. Tila oli muuten todella avara ja valoisa. Etenkin sen valoisuus sai minut todella hyvälle tuulelle. Luonnonvalo pääsee rakennuksen sisään runsaiden ikkunoiden ansiosta ja tilan katto nousee mukavan korkealle. Ikkunoita rakennuksessa on vierä vieressä ja niitä on yhteensä 45 kappaletta. Muutaman seinän ikkunoissa on aiemmin mainitsemani valkoiset luontoaiheiset tarrakoristeet (Kuvio 3). Rakennuksesta löytyy kaksi pariovea, joissa molemmissa on myös kaksi ikkunaa. Rakennuksessa on myös yksi takaovi, mistä itse saavuin sisään.

Seinistä, aivan katonrajasta, kulkee vahvat ja paksut kattopalkit kohti katon keskipistettä (Kuvio 5). Kattopalkit ovat valkoiset, mutta todella rapistuneet. Keskellä rakennusta kulkee puinen valkoinen tukipaalu katosta lattiaan. Katto ei ole tasakatto, vaan se nousee jatkuvasti katon keskipistettä kohti. Kattopalkkeja on 12 kappaletta ja niistä roikkuu riisipaperivalaisimia, jotka ovat koristeita edellisvuosien sisustuksista (kuvio 5). Paperivalaisimia on 13 kappaletta, mutta niissä ole lamppuja. Suunnitelmassani olen ajatellut jättää valaisimet paikoilleen, sillä ne sopivat mielestäni Paviljongin tunnelmaan. Vahvat kattopalkit tuntuivat heti hyviltä kiinnityspaikoilta erilaisille koristeille, joita tilaan voisi tulla. Koska palkkeja on monta ja katto nousee korkealle, ajattelin siellä olevan parhaimmat paikat erilaisille koristeille. Rakennuksen katosta löytyy myös neljä pientä pyöreää lamppua sekä 12 loisteputkivalaisinta. Lamppuja ei luultavasti tarvitse käyttää kuin vasta illalla pimeään saavuttua, sillä tilaan tulee todella hyvä ja runsas luonnonvalo ikkunoista.

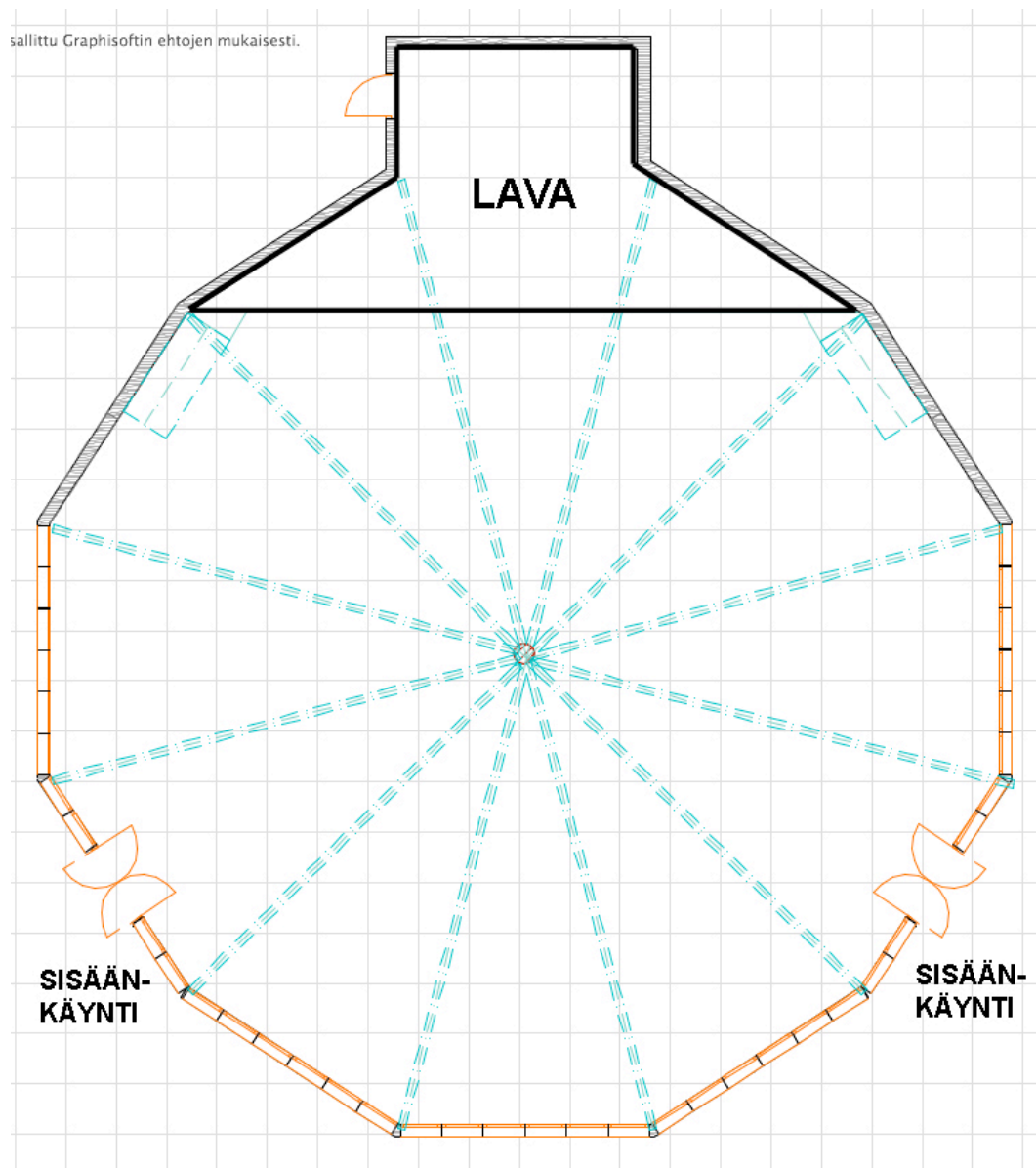
Kuvio 5. Paperivalaisimet sekä kattopalkit

Paviljongin lattia on puuta ja se on väriltään vaalean ruskea. Seinä, ikkunoiden karmit ja ovet ovat valkoiset. Ikkunoiden alapuolelle jäävä seinä on vaalean puun värinen. Seinää pitkin kulkee myös kapea penkki, joka on mielestäni hauska yksityiskohta. Se tuo mieleen romanttisen tunnelman vanhoista tanssisaleista. Paviljongin seinäpinnat, niin sisältä kuin ulkoa, ovat melko kuluneet ja mielestäni ne kannattaisi pintaremontoida ennen kuin on liian myöhäistä. Lopussa tilan pohjapiirustus (Kuvio 6).

RT-kortiston (SM-21081) mukaan paviljongin sisustussuunnitelmassa tulisi ottaa huomioon käytettävien sisustusmateriaalien paloturvallisuus, koska rakennus on kokonaan puinen. Paloturvallisuudella tarkoitetaan materiaalien syttymisherkyyttä, kaasujen ja savujen muodostumista sekä lämmönvapautumista. Sisusteet luokitellaan palo-ominaisuuksien perusteella neljään luokkaan: luokka SL 0 tarkoittaa palamatonta materiaalia, SL 1 vaikeasti syttyvää, SL 2 tavanomaisesti syttyvää ja SL 3 herkästi syttyvää. Sisusteiden syttyvyysluokka valitaan tilan käyttötavan pe-

rusteella. Koska tilani on kokoontumis- ja liiketila tulisi materiaalieni olla syttyvyysluokkaa SL 1 tai SL 2.

Mielestäni tärkeintä suunnitelmassani oli se, että tilaan ei tule elävää tulta missään muodossa. Koska tila on savuton eikä siellä ole edes keittiötä, on tulipalon riski todella pieni. Materiaalivalinnoissa pyrin kuitenkin noudattamaan RT- kortiston mukaisia sääntöjä, jos tilaan valitaan esimerkiksi kankaisia somisteita.

Kuvio 6. Paviljongin pohjapiirustus

3.3 Savon Mafia ja paviljongin asiakaskunta

Jaksola (2013) kertoo, että Savon Mafia on järjestänyt catering-palvelut Provinssi-rockiin vuodesta 2008 lähtien. Savon Mafia (2012 [viitattu 5.3.2013]) on yritys, joka järjestää juhlia ja erilaisia tilaisuuksia kaikenkokoisille ryhmille. Heiltä voi tilata palvelun, joka kattaa kaiken kalusteista ja pöytäliinoista aina kokkeihin ja tarjoilijoihin. Savon Mafia valmistaa ja toimittaa tasokkaat ja laadukkaat palvelut niin pieniin kuin suuriin juhliin. Illalliset, merkkipäivät, häät, festivaalit sekä yritysten edustustilaisuudet kuuluvat heidän työkuvaansa. He toimittavat kaiken tarvittavan juhliin kuten kalusteet, juhlateltat, astiastot, pöytäliinat, äänentoistot ja tarpeen vaatiessa myös esiintyjät. Herkulliset ruoat ja maukkaat juomat ovat myös osa heidän palveluaan. Savon Mafia-palvelulla on monipuolista kokemusta ravintola-cateringista isoihin massatapahtumiin asti. He ovat tulleet tutuksi etenkin Provinssirockista. Heidän kauttaan järjestyvät tilaisuudet aina 15.000 hengelle asti.

Savon Mafia (2012 [viitattu 5.3.2013]) vuokraa Paviljongin tilat itselleen ja he hoitavat siellä tapahtuvan tarjoilun. Paviljongin ulkopuolelle rakennetaan keittiö, näin koko paviljongin sisätila saadaan asiakkaiden käyttöön. Savon Mafian kautta tulevat tuolit, astiasto, henkilökunta sekä tietenkin ruoat ja juomat. Henkilökunta puukeutuu mustiin housuihin ja valkoiseen paitaan.

Jaksola (2013) tarkentaa, että paviljongissa on pieni baaritiski heti sisään tulon vieressä ja yksi henkilökunnan työpiste, jonne muun muassa korjataan käytetyt astiat. Asiakaspaikkoja paviljonkiin tulee noin 150 kappaletta. Pöydät ovat 120 cm x 80 cm kokoisia ja niiden päälle tulee valkoiset pöytäliinat. Pöytiä ravintolaan tulee 37 kappaletta. Pöydät ovat 4-8 hengen paikkoja. Pöytäliinojen päälle valitaan lisäksi myös kaitaliinat sopimaan yhteen lopullisen sisustuksen kanssa. Tuoleina toimivat metallirunkoiset ravintolatuolit, joissa on vihreä penkki. Tämä täytyi ottaa huomioon suunnitellessa sisustusta, koska tuoleja ei voitu vaihtaa erivärisiksi, vaikka kovasti olisin halunnut. Tämä oli yksi pieni haaste, joka täytyi ottaa huomioon jo suunnittelun alkuvaiheessa, etenkin värimaailmoja miettiessä. Tämä oli oikeastaan ainut haastava tekijä sisustuksen värimaailmaan liittyen.

Jaksolan (2013) mukaan asiakaskunta koostuu pääosin aikuisista noin 30–50-vuotiaista henkilöistä. Joukosta löytyy silloin tällöin myös nuorempia aikuisia.

Omasta mielestäni Paviljongin asiakaskunnan rajaus tulee siitä, että ihmiset jotka käyvät syömässä ja juomassa, ovat iältään jo työelämään siirtyneitä aikuisia. Heillä on varaa käydä hieman kalliimmin syömässä ja he ehkä myös kaipaavat pientä huilausta ja rauhoittumista festarihulinasta.

4 EKOLOGINEN SISUSTAMINEN

4.1 Vastuullista muotoilua

Vihma (2009, 23–31) mainitsee, että moderni ekologinen ajattelutapa käynnistyi muotoilussa kansainvälisen opiskelijaliikkeen aktiivisuuden seurauksena. Sodanjälkeinen kulutustavaratuotanto ja elintaso kasvoivat todella runsaasti 1950–60-luvuilla Yhdysvalloissa sekä Isossa-Britanniassa. Kasvava elintasokontrasti synnytti paljon kritiikkiä etenkin opiskelijaliikkeessä ja kysymykset teollisuusvaltioiden oikeutuksesta elintasoonsa nousivat esille. Eettisiä ja etenkin ympäristöön liittyviä kysymyksiä alettiin pohtia myös muotoilijoiden ja arkkitehtien keskuudessa.

Vihma (2009, 30) kertoo, että yhdysvaltalainen taideopettaja Buckmin Fuller on esittänyt aikoinaan kysymyksen “Does humanity have a chance to survive lastingly and successfully on planet Earth and if so, how?” (Voiko ihmiskunta selvitä maapallolla kestävästi ja menestyksekkäästi, ja jos voi, niin miten?). Hän kehitteli aikoinaan vähemmän energiaa kuluttavia kevyitä ja halvempia ratkaisuja asumiseen ja liikenteeseen liittyen. Hän myös julisti muotoilun vallankumousta, joka oli välttämätön, jotta maailman väestön kasvusta syntyvät ongelmat voitaisiin ratkaista.

Kähönen (2009, 11–13.) kertoo, että nykyään muotoilun asema on entistä näkyvämpää ja globaaleilla markkinoilla se ymmärretään usein välttämättömänä ja yritysten kilpailukykyä lisäävänä tekijänä. Ympäristökysymykset sekä ekologisuus ovat nousseet kaikkialla esille, sillä tuotannon tehokkuus on kasvanut ennennäkemättömiin mittasuhteisiin. Valmistajat ja suunnittelijat kohtaavat jatkuvasti uusia energiatehokkuuteen ja kierrätettävyyteen sekä haittavaikutusten minimointiin liittyviä vaatimuksia ja ongelmia. Suunnittelussa nousee yhä enemmän esille tuotannon ja käytön seuraukset ympäristölle. Nämä vastuut haastavat erityisesti muotoilijoiden ammattikäytännön sekä yksilölliseen ilmaisuun liittyvän toteutuksen. Tuotannon ja käytön seuraukset ympäristölle, tuotteiden elinkaari sekä maapallon energiatavat sekä jäteongelmat nousevat yhä enemmän esille suunnittelussa. Samalla, kun volyymituotteille etsitään valmistuspaikkaa ja ostajia eri puolelta maapalloa, voimistuu ajan säästämisen sekä tehokkuuden vaatimukset. Lisäksi tuotteiden on oltava kaupallisesti onnistuneita, sillä uuteen tuotteeseen kohdistetut

riskit saattavat kaataa suuremmankin yrityksen. Muotoilun avulla tuotteista voidaan saada haluttavia sekä käytettävämpiä. Samalla syntyy myös uusia ongelmia, kun esimerkiksi matkapuhelimet, kannettavat tietokoneet tai autot halutaan vaihtaa uuteen aina parin vuoden välein. Kun tavaroita tuotetaan, ostetaan ja kulutetaan kasvaa energian kulutus sekä jätteiden määrä. Niiden myötä ympäristöön kohdistuu koko ajan lisää painetta.

Kähönen (2009, 14) toteaa, että muovi on ollut teollisen muotoilijan tärkein materiaali halvan öljyn aikakaudella. Sen teknologinen kehitys on mahdollistanut täysin uudenlaisten tuotteiden tekemisen. Lukemattomat käyttöesineet, kuten hammasharjat, tietokoneiden kotelot, lenkkikossut, huonekalut ja suurin osa päivittäistavaroiden pakkauksista on valmistettu joko osittain tai kokonaan muovista. Ennen muovituotteen päätymistä kuluttajalleen sen raaka-aineena oleva öljy on voinut matkustaa jopa useita satoja kertoja mantereelta toiselle. Öljyn halvan hinnan vuoksi uuden muovin käyttö on ollut teollisuudelle edullisempaa kuin muovijätteen keräys ja uusiomuovin valmistus. Tämän takia maatumaton muovijäte muodostaa tällä hetkellä vakavan ympäristöongelman. Sitten, kun muovipakkaus tai muovituote on tehnyt tehtävänsä, se muuttuu jätteeksi. Näin muovia on käytetty vuosikymmenien ajan, jopa miljardeja tonneja. Koska järjestelmällistä kuluttajamuovijätteen kierrätystä ei ole olemassa, joutuu muovi usein sekajätteelle tarkoitettulle kaatopaikalle. Metallien, kuten alumiinin ja teräksen kierrätys sen sijaan toimii. Raaka-aineen ja jalostuksen korkean hinnan vuoksi niiden kierrättäminen kannattaa.

Itse ajattelin muovin käytöstä aluksi, että se oli kannattavaa ja järkevää. Sitä olisi helposti saatavilla ja siitä voisi kehittää kestäviäkin sisustuselementtejä Paviljoniin. Perehdyttyäni enemmän muovin elinkaareen en ollut enää varma, mitä olin mieltä sen käytöstä. Tulin siihen tulokseen, että jos muovia käytän, tulee minun valmistaa siitä jotain todella kestäväää ja ajatonta, jotta sille olisi käyttöä jatkossakin. Toinen vaihtoehto oli se, että muovi tulisi pitää sellaisena, että sen voisi palauttaa muovinkeräyspisteeseen.

Vihma (2009, 17) kertoo, että 2000-luvun alussa Tonester Oy niminen pieni yritys oli kehittänyt ja valmistanut muovilevyn nimeltä Durat. Yrityksen perustajat olivat etsineet ratkaisua vaikeasti kierrätettävän teollisen muovijätteen hyötykäyttöön. Heidän innovaationaan syntyi Durat, joka on luja ja saumaton patentoitu massiivi-

levy. Sen raaka-aineesta noin puolet on kierrätysmuovia. Sisustustarkoituksiin so- piva ja kovaa kulutusta, kosteutta ja kemikaaleja kestävä materiaali pääsi nopeasti arkkitehtien, muotoilijoiden ja rakentajien joukkoon. Hinnaltaan sitä voi materiaali- na verrata kiveen ja massiivipuuhun. Materiaalia pystyy työstämään aivan kuin puuta ja värisävyt ovat miltei rajattomat. Durat- levyä on käytetty myös julkisissa tiloissa, kuten lentokentillä, matkustajalaivoissa, erilaisissa myymälöissä sekä keit- tiöissä ja kylpyhuoneissa.

Fuad-Luke (2002, 15) esittelee neljäntoista kohdan manifestin liittyen suunnitte- luun, joka tallaa mahdollisimman kevyesti yhteistä maapalloamme. Hän käyttää kirjassaan termiä eco- pluralistic design. Sanakirjan (sanakirja.org) mukaan sen voi suomentaa eko- moniarvoiseksi suunnitteluksi. Eco- eli ekologinen tai lyhen- nettyinä eko ja pluralistic, joka tarkoittaa pluralistista tai moniarvoista.

Fuad-Luken (2002, 15) mukaan eko- moniarvoinen suunnittelija

1. suunnittelee tuotteita, jotka tyydyttävät todellisen tarpeen sen sijaan, että se olisi vain ohimenevä tai muodin mukana kulkeva
2. minimoi suunnittelussaan materiaalin, tuotteen tai palvelun ekologisen ja- lanjäljen sekä vähentää kaikkien resurssien kulutusta, mukaan lukien ener- gian ja veden kulutus
3. suunnittelee tuotteen aurinko- tai tuulivoimalla käyväksi sen sijaan, että se kävisi uusiutumattomin luonnonvaroin
4. suunnittelee tuotteeseen toisistaan irrotettavat osat helpottamaan materiaa- lin kierrätystä ja uusiokäyttöä
5. välttää suunnittelussaan ihmisille, eläimille tai muille eliöille vaarallisia ainei- ta ja myrkkyyjä
6. suunnittelee synnyttääkseen maksimaalisen hyödyn yhteisölle luoden täten tasaisemman tulevaisuuden
7. suunnittelee tuotteet paikallisista lähteistä saatavista materiaaleista, aina kun se on mahdollista

8. tarkastelee uudella näkökulmalla alkuperäisiä olettamuksia olevia asioita, liittyen olemassa oleviin konsepteihin ja tuotteisiin, materiaaleihin sekä palveluihin
9. suunnittelee palveluille tuotteita, joissa voidaan käyttää dematerialize-käytäntöä eli tehdä enemmän vähemmällä
10. maksimoi tuotteen, palvelun tai materiaalin tuotannon hyödyt yhteisölle
11. kannustaa ja rohkaisee tuotteen muokkaamiseen, mahdollistaakseen sen myöhemmät peräkkäishankinnat tarpeen vaatiessa helpottaakseen tuotteen kunnostamista ja uudelleenkäyttöä sekä parantaakseen tuotteen toimivuutta
12. luo keskustelua ja haastaa muut ympärillä ja nykytilanteessa olevat tuotteet, materiaalit ja palvelut
13. julkaisee eko- moniarvoiset tuotteet julkisissa vaikutuspiireissä, jotta ne päätyisivät kaikkien hyödyksi
14. luo lisää ympäristöä säästäviä materiaaleja, palveluita sekä tuotteita kestävämpää tulevaisuuttamme varten

Edellä mainitut ohjeet eko-moniarvoiselle suunnittelijalle ovat mielestäni melko haastavat. Vaikka työni ei ole tuotesuunnittelua, koen näistä ohjeista silti hyötyväni, vaikken kaikkia pystyisikään noudattamaan. Tärkeänä pidän sitä, että minimoin suunnittelussani materiaalin, tuotteen tai palvelun ekologisen jalanjäljen. On myös tärkeää suunnitella tuotteeseen toisistaan irrotettavat osat helpottamaan materiaalin kierrätystä ja uusiokäyttöä, etenkin jos rupeamme rakentamaan Paviljonkiin jotain koristeita. On myös tärkeää välttää suunnittelussa ihmisille, eläimille tai muille eliöille vaarallisia aineita ja myrkkyjä. Pyrin totta kai myös siihen, että materiaalit ovat paikallisista lähteistä saatavia. Tällä säästää aikaa sekä rahaa, jotka molemmat ovat tärkeä osa suunnitelmaani. Mielestäni tällä suunnitelmalla olisi hyvä saada myös jonkinlaista keskustelua aikaiseksi haastaakseni muut ympärillä olevat ihmiset ajattelemaan ja toimimaan ekologisemmin. Olisi hienoa, että tällainen työ saisi ihmiset ajattelemaan ja toimimaan erilailla.

4.2 Ekologisuus

Laurila (2004 [Viitattu 2.3.2013]) kertoo, että tuotteen vastuullisuutta muotoilijan näkökulmasta tavoitellaan 4E-mukaisen muotoilun avulla. Tämä tarkoittaa sitä, että tuotteiden suunnittelun ja tuotteen koko elinkaaren tulisi huomioida esteettiset, ekologiset sekä ekonomiset arvot. Omaa projektiani ajatellen koen, että tämänkaltaisen suunnittelu voi olla täysin mahdollista. Pyrin toimimaan järkevästi ja näiden arvojen mukaisesti. Jos muotoilua ajatellaan laajemmin ja enemmän tuotesuunnittelun kannalta, saattaa näiden arvojen noudattaminen olla paljon vaikeampaa.

Ahola (2012) toteaa, että pitkien välimatkojen tuomat logistiset ongelmat ovat haasteina vastuullisen muotoilun toiminnalle. Myös yhteiskunnallisten olosuhteiden vaihtelu valmistusmaassa saattaa vaikuttaa tuotteiden saatavuuteen. Nämä saatavat tuoda omia rajoituksia tuotteiden valmistusmäärille sekä malliston saatavuuden ennakoinnille.

Koen projektini haastavaksi, koska Paviljongin sisustus ei tule olemaan pysyvä. Se on esillä tasan kolme päivää, jonka jälkeen se puretaan. Tämän takia täytyy tarkoin miettiä sitä, että siihen ei kannata laittaa paljon rahaa eikä myöskään kannata valmistaa jotain monimutkaista ja vaikeaa sisustusta, joka olisi käytössä vain yhden viikonlopun ajan ja sen jälkeen hävitettäisiin. Paviljonkiin tulevien somisteiden tulee olla helposti ja nopeasti hankittavia tai valmistettavia. Jos jotain tehdään täysin uutena, tulee sen olla nopeasti valmistettava, edullinen ja kestävä, jotta sille löytyy käyttöä jatkossakin. Täytyy myös ottaa huomioon se, miten ja minne sisustuksessa käytetyt tavarat ja somisteet hävitetään, jos niille ei tule olemaan jatkossa käyttöä.

Vihma (2009, 23–24) kertoo, että suomalaisessa muotoiluihanteessa on korostunut usein tuotteen pitkäikäisyys ja monikäyttöisyys. Selkeän ulkomuotonsa ansiosta esine sopii usein eri ympäristöihin eikä muoto tunnu olevan tiettyyn tyyliin sidottu. Suomalaisen suunnittelun lähtökohtana oli pitkään se, että esineet olivat hyviä käyttää ja miellyttivät katsojan silmää, jopa ostajan koko loppuelämän ajan. On kyseessä sitten tekninen laite tai yksinkertainen kodin esine, on pyrkimyksenä ollut tuottaa kokonaisuus, jossa teknisen toiminnan varmuus, helppokäyttöisyys sekä muodon kauneus sulautuvat yhteen. Tietynlainen harmonia käyttäjän, esi-

neen sekä ympäristön välille syntyi aiemmin kuin luonnostaan. Tämä johtui siitä, että haitallisia materiaaleja ei juuri ollut käytössä. Ehkä tästä syystä suomalaisia tuotteita on pidetty usein ekologisina sekä esimerkkeinä luonnon ja tekniikan so-
pusointuisesta liitosta.

Omassa työssäni pyrin myös miettimään sitä, kuinka tärkeänä asiana pidän pitkäikäisyyttä sekä monikäyttöisyyttä, etenkin, kun kyseessä on vain yhden viikonlo-
pun ajaksi tehtävä sisustussuunnitelma. Koin ehkä tärkeämpänä asiana sen, että sisustuksen purkaminen ei kuormita lisää luontoa ja Paviljongissa käytetyt tavarat voitaisiin kierrättää tai käyttää uudelleen myöhemmin. Pidän tärkeänä asiana myös sitä, että jos jotain joudutaan valmistamaan täysin uutena, tehdään siitä kestävä, jotta sille löytyisi käyttöä jatkossakin.

Design+:n (ei päiväystä [Viitattu 2.3.2013]) mukaan muotoilijalta edellytetään nykyään yhä enemmän laajan kokonaisuuden hahmottamista, strategista ymmärtä-
mistä sekä konseptuaalista osaamista. Ekologisella ja eettisellä suunnittelulla ha-
lutaan ottaa kantaa vastuullisuuteen samalla edistäen muotoilun avulla globaalin
sekä paikallisen monimuotoisuuden ja tasa-arvon kehittymistä.

4.3 Kestävä kehitys

Antila (2008, 10) kertoo, että jokaista suomalaista kohden syntyy tällä hetkellä kasvihuonekaasuja noin 15 000 kiloa vuodessa. Määrä pitäisi saada laskettua noin kymmenellä prosentilla. Kasvihuonekaasujen vähentämisellä jokainen meistä pys-
tyy vaikuttamaan ympäristön tilaan. Nurmela (2008, 287) toteaa, että estävä kehi-
tys ja kestävä kulutus ovat sisällöllisesti todella laajoja käsitteitä. Näiden ymmär-
tämiseen kuluttajalla pitäisi olla monipuolista tietoa lähtien luonnontieteellä ymmär-
rettävästä materiaalien elinkaaresta ja päätyen yhteiskuntarakenteiden ymmärtä-
miseen. Kestävään kehitykseen pyrkimisen tulisi myös tuntua merkityksellisiltä, jotta toimintaan tulisi muutos. Ahlqvist & Raijas (2004, 103) ovat sitä mieltä, että länsimainen kulutuskulttuuri on ekologisesti kestävämmällä pohjalla, sillä mer-
kejä kulutuksen kasvun hidastumisesta ei juuri ole. On myös havaittu, että jokai-
nen sukupolvi haluaa tarjota lapsilleen entistä paremman elintason tulevaisuudes-
sa.

Ympäristöministeriön (3.1.2012) sivuilla kerrotaan, että kestävä kehitys on maailmanlaajuisesti, alueellisesti sekä paikallisesti tapahtuvaa jatkuvaa ja ohjattua yhteiskunnallista muutosta. Sen päämääränä on turvata nykyisille ja tuleville sukupolville hyvät elämisen mahdollisuudet. Tämä tarkoittaa myös sitä, että ihminen, talous sekä ympäristö otetaan tasavertaisesti huomioon päätöksenteoissa sekä toiminnoissa.

Suomi on menestynyt erityisen hyvin kansainvälisissä kestävän kehityksen vertailuissa. Myös monet Suomen kaupungit ja kunnat ovat edenneet vahvasti kestävän kehityksen edistämisessä. Mielestäni on hienoa, että niinkin suuri tapahtuma kuin Provinssirock on lähtenyt sille linjalle, että muun muassa aluesomistus valmistetaan osittain kierrätysmateriaaleista. Löysin myös opinnäytetyön (Shemeikka 2012), joka kertoo, kuinka Ilosaarirock on ottanut ekologisuuden huomioon festivaaleja rakennettaessa. Joillekin sana kierrätys tai uusiokäyttö voi olla ehdoton ei etenkin sisustussuunnittelussa. Veikkaan, että tämäkin johtuu vain ennakkoluuloista. Ihmiset eivät välttämättä edes tiedä, mitä kaikkea hienoa kierrättämällä ja uusiokäytöllä voi saada aikaan. D.i.y, josta puhun työssäni nimellä tee-se-itse-tyyli, on nousut suosituiksi ja paljon puhetta herättäneeksi käsitteeksi mikä on mielestä todella hieno asia. Kuten nimikin kertoo, on ideana tehdä vanhoista tuotteista uusia, antamalla niille uusi ulkomuoto tai käyttötarkoitus.

Vihma (2009, 24) kertoo, että kestävän kehityksen mukainen muotoilu edellyttää verkostoitunutta suunnittelua sekä kykyä toimia ja luoda tiiminä ratkaisuja. Pie-nemmässä projektissa tämä on helpompaa toteuttaa, mutta jos asioita ajatellaan laajemmin, voi siitä löytyä moniakin vaikeuksia aiheuttavia tekijöitä. Vaikeutena voi olla tuotannon hajautuminen jopa eri puolille maailmaa. Komponentit ja materiaalit tuotetaan eri mantereilla ja usein kokoonpano tehdään siellä, missä se on edullisinta. Ero tavallisen suunnittelun ja kestävän kehityksen mukaisen suunnittelun välillä on se, että kestävä kehitys suuntaa huomionsa pitkän aikavälin vaikutuksiin. Itse tuote on niin sanottu jäävuoren huippu, kun taas raaka-aineet, tuotanto, jakelu sekä energiakysymykset ovat piilossa oleva jalusta.

Vihma (2009, 24–25) huomauttaa, että ekologinen suunnittelu vaatii yritykseltä tavallista enemmän. Se vaatii pitkää sitoutumista sekä toteutusohjelmaa tavoitteiden saavuttamiseksi. Tällaisiin asioihin voidaan vaikuttaa vain johdonmukaisella

kehittämisen- ja innovaatiotoiminnalla, mikä vaikuttaa myös muotoilun sisältöön. Jotta tässä voitaisiin onnistua, tarvitaan yhä enemmän osaamista sekä tietoa käyttäjistä, tuotannosta, ympäristöstä sekä tuotteen vaikutuksista. Aiemmin oli mahdollista käyttää aikaa virheiden poistamiseen ja lopputuloksen hiomiseen, mutta nyt työ perustuu tulevaisuudessa tiedon ja tutkimuksen varaan. Kestävää kehitystä ei juurikaan huomioida alan koulutuksissa, ekologisen suunnittelun tutkimuksesta puhumattakaan.

Vihma (2009, 24.) kertoo, että Alvar Aalto on yksi Suomen tunnetuimmista suunnittelijoista. Hän on suunnitellut kestävän kehityksen periaatteita noudattavia huonekaluja, joita voimme nähdä vielä tänäkin päivänä. Aallon menestyksen sanotaan perustuvan valmistustekniseen innovaatioon ja modulaariseen suunnitteluun, jotka yhdistyivät äärimmilleen yksinkertaistetussa muodossa. Esimerkiksi tuolinjalan patentoitu, taivutettua puuta oleva modulaarinen rakenne mahdollisti sen, että pienestä määrästä osia voitiin koota sarja erilaisia kalusteita. Tämä tuli eduksi myös valmistajalle, sillä materiaalinkulutus oli vähäistä ja valmistus pystyttiin hiomaan sekä laadukkaaksi, että kustannustehokkaaksi. Se, että tuote kestää aikaa ja kuluusta, on tavoiteltavaa myös siitä syystä, että ostaja pystyy luottamaan siihen, että samaa mallia voi saada vastaisuudessakin.

Etenkin Suomessa on viime aikoina huomannut sen, että ekologisuus, vihreät arvot sekä kestävä kehitys ovat nousseet omana kulttuurinaan todella vahvasti esille. Tämän olen huomannut ekologisten vaatteiden, sisustustuotteiden sekä luonnon lisääntymisestä. Suomen markkinoilta löytyy todella paljon myös hyviä sisustuslehtiä, joissa uusiokäyttö ja ekologisuus ovat tulleet selkeästi enemmän esille. Tällaisia lehtiä ovat esimerkiksi Meidän Talo, Avotakka, Talo & Koti, Kotivinkki sekä Elle Decor (Liite 1). Lehdistä voi löytää hyviä vinkkejä siihen, miten vanhoja tavaroita voi erilaisten ideoiden kautta tyylikkäästi uusiokäyttää tai tee-se-itse-ohjeiden kautta uudistaa.

Tee-se-itse-ilmiö on noussut Suomessa ja ympäri maailman tietynlaiseksi kulttuuriksi ja muoti-ilmiöksi. Kuten nimikin kertoo, on ideana antaa vanhoille tuotteille uusi käyttötarkoitus uudistamalla esimerkiksi sen ulkonäköä. Monesti vanha tuote voi saada myös aivan uuden käyttötarkoituksen. Tee-se-itse-harrastuksen tärkein piirre on se, että tekijä tuntee itsensä luovaksi. Tee-se-itse-harrastajia löytyy nyky-

ään todella paljon ja etenkin internetissä on paljon erilaisia ideoita jakavia blogeja. Itse olen kiinnostunut ja viehättynyt tästä harrastuksesta. Mielestäni on hienoa, että tällainen ilmiö on noussut maailmalla ja etenkin Suomessa ihmisten kiinnostuksen kohteeksi. Aion hyödyntää erilaisia tee-se-itse-ideoita Paviljonkiin tulevissa somistuksissa. Se, että sisustus on valmistettu kierrätysmateriaaleista, ei tarkoita sitä, että lopputulos olisi vanhan tai jopa likaisen näköinen. Tiedän, että moni ihminen ajattelee näin. Mielestäni on hienoa, että Provinssirock on ottanut teemakseen kierrätyksen ja uusiokäytön. Näin meillä on mahdollisuus näyttää kansalaisille, mitä kaikkea hienoa kierrättämälläkin voi saada aikaan. Vain tekemällä voi vaikuttaa ihmisten mielipiteisiin ja ennakkoluuluihin.

4.4 Uusiomuotoilu

Uusiomuotoilulla pyritään jatkamaan tuotteen elinkaarta antamalla sille uusi olo-muoto muuntamalla tuote tai osa tuotteesta uuden tuotteen raaka-aineeksi. Ympäristöministeriö (15.11.2011) kertoo, että jätelain mukaan jäte tarkoittaa ainetta tai esinettä, jonka sen haltija on poistanut käytöstään. Jätettä syntyy tuotteiden ja materiaalien elinkaaren jokaisessa vaiheessa. Se alkaa raaka-aineen tuotannosta ja päättyy tuotteen hävittämiseen. Jätettä syntyy paljon myös itse valmistusprosesseissa sekä niiden vaatimasta energiantuotannosta ja kuljetuksista.

Ympäristöministeriön (15.11.2011) arvion mukaan Suomessa syntyy vuosittain reilu 70 miljoonaa tonnia jätettä. Tähän määrään ei sisälly maataloudessa hyödynnetty lanta eikä metsään jätetyt hakkuutähteet. Vuonna 2007 jätettä syntyi noin 74 miljoonaa tonnia, joka on 14 000 kiloa jätettä jokaista suomalaista kohden. Eniten jätettä syntyy rakentamisen sekä mineraalien kaivuun toimialoilla.

Antila (2008, 78–85) mainitsee, mitä hyötyä jätteiden lajittelusta oikeasti on. Kun biohajoavaa jätettä eli keittiö- ja puutarhajätettä, paperia, puuta ja tekstiileitä joutuu sekajätteen sekaan ja kaatopaikalle, syntyy niistä maatuessaan metaania. Metaani on 25 kertaa voimakkaampi kasvihuonekaasu kuin hiilidioksidi. Tämä tarkoittaa sitä, että päästöjen kannalta tärkein asia on välttää biojätteiden joutumista kaato-

paikalle. Vaikka biohajoavaa jätettä joutuukin kaatopaikoille, ei aivan kaikki metaani joudu onneksi ilmakehään saakka.

Antila (2008, 78–85) kertoo, että metaania kerätään monilla kaatopaikoilla talteen ja suurin kaatopaikkakaasun kerääjä toimii Espoon Ämmäsuon kaatopaikalla. Siellä kerätään noin 80 prosenttia kaatopaikkametaanista talteen ja hyödynnetään Espoon kaukolämmön tuotannossa. YTV on arvioinut, että tällä on saavutettu 45 000 tonnin vähennys kasvihuonekaasupäästöissä vuonna 2005, kun metaanilla korvattiin fossiilisia polttoaineita kaukolämmön tuotannossa. Monelle tulee täysin yllätyksenä se, kuinka paljon esimerkiksi paperi ja tekstiilit tuottavat päästöjä. Ne muodostavat kaatopaikalla jopa kolme kertaa oman painonsa verran kasvihuonekaasuja. Monet tavarat ja tuotteet voivat joskus aiheuttaa enemmän päästöjä poisheittämisen jälkeen kuin ennen sitä.

Paperin kierrättäminen on onneksi ollut tuttu käsite jo kauan. Myös vaatteiden kierrätys on tullut monelle tutuksi. Materiaalivalintoja sisustukseen liittyen olen ajatellut projektin alkamisesta lähtien. Mielestäni materiaalit ja niiden valinta on yksi tärkeimmistä asioista työssäni. Paperi ja vanhat vaatteet ovat pyörineet mielessäni paljon, sillä niitä on saatavana melkein mistä vain ja vaikka kuinka paljon. Myös lasi- ja peltipurkit ovat mielestäni toinen hyvä materiaalivaihtoehto. Niitä kertyy joka talouteen ja ne on helppo kierrättää käytön jälkeen.

Antila (2008, 83–83) kertoo, että puhuttaessa kierrättämisestä, voidaan puhua samalla kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä. Kierrättäminen vaikuttaa päästöihin kahdella tapaa. Ensinnäkin tavarat eivät joudu kaatopaikalle tuottamaan metaania edellä mainitulla tavalla. Toiseksi tuotteet, kuten paperi, alumiinitölkit sekä lasi tuotetaan kierrätysmateriaaleista. Tavaroiden tuotannoissa syntyy siis vähemmän päästöjä. Esimerkiksi kilo paperia voidaan valmistaa kierrätyspaperista säästämällä päästöissä noin kolmanneksen verran. Suurin hyöty saadaan erityisesti alumiinitölkeistä sekä muovin kierrätyksestä.

Ympäristöministeriö (15.11.2011) toteaa, että hyötykäytön näkökulmasta jäte on vain väärässä paikassa olevaa raaka-ainetta. Jätettä hyödyntämällä voidaan tuottaa muun muassa energiaa ja samalla säästää luonnonvaroja. Vuonna 2007 jätettä hyödynnettiin yli 29 miljoonaa tonnia. Se vastaa noin 40 prosenttia syntyneestä

jättemäärästä. Valtaosa materiana hyödynnetyistä jätteistä on useimmiten mineraali-, puu- tai metallijätettä. Puujätettä sekä lietteitä hyödynnettiin energiantuottoon. Jätteet, joita ei olla hyödynnetty, sijoitetaan pääasiassa kaatopaikoille. Jätteet voivat aiheuttaa myös ympäristön pilaantumista sekä terveyshaittoja. Tähän vaikuttaa pääosin jätteiden vaaraominaisuudet ja jätteiden sisältämät haitalliset ainesosat. Myös jätteiden hyödyntämis- sekä käsittelytoiminnasta voi aiheutua erilaisia haitallisia päästöjä. Kaatopaikalle tuodun jätteen osuus koko jättemäärästä on lähes 60 prosenttia.

Antilan (2008, 87–88) mielestä yhteenvetona kuluttajan vaikutusmahdollisuuksista tärkein asia on ehdottomasti jätteiden määrän vähentäminen. On tärkeää että ostamme ja hankimme mahdollisimman vähän tarpeetonta roinaa. Kun tulee aika heittää tarpeeton tavara pois, täytyisi muistaa, että kaatopaikan vaihtoehto on jätteiden kierrätys sekä lajittelu. Etenkin biohajoavan jätteen lajitteluun kannattaa totutella, sillä tulevaisuudessa kaatopaikalle saa kantaa yhä vähemmän biohajoavaa jätettä. Esimerkiksi Ruotsissa biojätteiden vieminen kaatopaikalle on jo kielletty. Tekemällä oikeita valintoja voimme vähentää kasvihuonekaasupäästöjä jopa sadoilla kiloilla vuodessa.

Jätteiden määrän vähentäminen on myös asia, jonka joudun ottamaan huomioon. Festareiden jälkeen, kun sisustus ja somisteet puretaan, en halua, että ne päätyvät kuormittamaan luontoa. Pyrin siihen, että materiaalit, joita käytetään, eivät olisi haitallisia ympäristölle siinä vaiheessa, kun ne joudutaan hävittämään. Pyrin myös siihen, että jos jotain joudutaan valmistamaan uutena tai jos jotain materiaalia täytyy ostaa uutena, tehdään tavarasta ajaton ja kestävä. Tämä siksi, että sitä voi käyttää sisustuselementtinä myöhemminkin sen sijaan, että se heitettäisiin roskiin.

Itselleni on aikoinaan opetettu koulussa, että ekotehokkuus on sitä, että tehdään enemmän tuotteita ja palveluita samalla, kun tuotetaan vähemmän päästöjä luontoon. Tämän vuoksi kierrätysmateriaalien hyötykäyttö on erittäin tärkeää. Ekotehokkuus merkitsee myös luonnonvarojen tuottavuuden lisäämistä. Tällä tavoin luonnonvarojen käyttöä voidaan vähentää tinkimättä kuitenkaan tuotteen laadusta.

Ympäristöministeriön (3.1.2012) mukaan materiaalitehokkuudella tarkoitetaan sitä, että vähemmästä pystytään tuottamaan enemmän ympäristöä säästäen. Tavoit-

teenä on käyttää mahdollisimman vähän raaka-aineita ja energiaa. Samalla pyritään vähentämään myös tuotteen haitallisia ympäristövaikutuksia koko sen elinkaaren aikana. Mitä pienempi tuotteeseen tai palveluun tarvittava materiaalipanous on, sitä tuottavammin voidaan luonnonvarojakin käyttää. Samalla voidaan edistää yritysten kilpailukykyä sekä säästää kustannuksissa. Yritys voi parantaa tuotteidensa materiaalitehokkuutta valitsemalla esimerkiksi raaka-aineita sekä energia- ja kuljetusmuotoja, joiden elinkaaren aikainen energian ja materiaalinkulutus on vähäinen.

Metsähallitus (2011) esittelee MIP-indeksin, jota kutsutaan ekotehokkuuden mittariksi. Menetelmä on tullut itsellenikin tutuksi kouluaikoina. Lyhenne tulee englanninkielisistä sanoista Material Input Per Service Unit. MIPS kertoo tuotteen aiheuttaman materiaalivirran sen koko elinkaaren ajalta. MIPSin avulla on mahdollista siirtyä kulutuksen aiheuttamien päästöjen sekä haittojen välttämiseen. Tuotteen elinkaari tarkoittaa tuotteen koko elinkaarta raaka-aineista materiaalin valmistukseen päätyen lopuksi valmiista tuotteesta jätteeksi.

Vihma (2009, 23–24) kertoo, että muotoilijan ammattikuvaan kuuluu asioiden tunnistaminen ja ennakoiminen jopa vuosien päähän. Kestävän kehityksen huomioiminen muuttaa suunnittelijan ajattelu- ja lähestymistapaa oleellisesti. Tuotteen koko elinkierron globaali arviointi tulee ottaa mukaan jo ensimmäisestä ideasta alkaen. Tämä tarkoittaa myös suurempaa asiantuntijayhteistyötä, sillä yksittäinen suunnittelija ei voi hallita kaikkea tietoa. Tällaiset kysymykset ovat synnyttäneet uusia kehittämiskäytäntöjä. Yksi niistä on C2C periaate, tunnettu myös nimellä Cradle to cradle -periaate. Tämä on melko uusi tuotesuunnittelun malli. Se pyrkii siihen, että käytöstä poistuneen tuotteen tulisi olla helposti hyödynnettävissä uuden tuotteen raaka-aineeksi tai materiaaliksi. Tuotteessa ei saisi olla mitään sellaista, mitä ei voisi käyttää uudelleen raaka-aineena. Tuote ei saa aiheuttaa ekologista jalanjälkeä vaan sen tulee palautua joko biologiseen tai teknologiseen kiertoon.

Brusin (2008) kertoo, että entistä Greenpeace-aktiivi Michael Braungartia pidetään Cradle to cradle -uranuurtajana. Hän on kehittänyt eteenpäin jo 1970-luvulla kehitettyä C2C-periaatetta, jonka Walter Stahelin alun perin kehitti. Michael Braungart on auttanut muun muassa maailman suurinta kokolattiamattojen valmistajaa

Shaw'ta kehittämään kestäviä, kauniita ja biohajoavia mattoja. Braungartilla on kaksi konsulttiyritystä: Mc Dounough Braungart Design Chemistry yhdessä arkkitehti William Mc Donoughin kanssa sekä EPEA. Yritysten asiakkaina ovat muun muassa maailmankuulut Nike sekä Unilever. Vihma (2009, 23) kertoo, että C2C-periaate haastaa elinkaariajattelun esittäessään jätteen olevan ”ravintoa”, joka ruokkii seuraavaa biologista tai teknologista kiertoa. Tuotteelle voidaan suunnitella hyödyllinen elämä aina toisensa jälkeen. Tämänkaltaisen malli on otettu luonnon ekologisesta kierrosta ja se on osoittautunut hyödyntäjilleen jopa kaupallisestikin kannattavaksi. Tämä on myös hyvä esimerkki siitä, kuinka ympäristökysymysten hallintaan on mahdollista luoda uusia liiketoimintamalleja.

5 OSALLISTAVIEN MENETELMIEN PERUSTEITA

5.1 Käyttäjätiedon keruu

Huotari, Laitakari-Svärd, Laakko & Koskinen (2003,12–22) kertovat, että muotoilun alalla käytetään nykyään hyvin paljon käyttäjäkeskeisiä suunnittelumenetelmiä, joita myös minä päätin projektissani käyttää. Käyttäjätiedon keräämiseen voidaan käyttää muun muassa valmiita aineistoja, haastatteluja, itsedokumentointia sekä havainnointiperusteisia menetelmiä. Näiden avulla saatu tieto mallitetaan suunnittelun tarpeisiin esimerkiksi skenaarioiden, käyttötapauskaavioiden tai samankaltaisuuskaavioiden mukaan. Tällä tavoin käyttäjätietoa on mahdollista tulkita systemaattisesti. Käyttäjätutkimuksien tarkoitus on saada suunnittelija näkemään ja ymmärtämään tuote käyttäjän näkökulmasta.

Huotari ym. (2003, 12–22) tarkentavat, että käyttäjätiedon keräämisen menetelmiä ovat esimerkiksi haastattelut, valmiit aineistot, havainnointiperusteiset menetelmät sekä itse dokumentointi. Kerätty tieto mallitetaan suunnittelun tarpeisiin. Siihen voidaan käyttää esimerkiksi käyttötapauskaaviota, skenaarioita tai samankaltaisuuskaavioita. Näin käyttäjätietoa on mahdollista tulkita systemaattisesti. Käyttäjätutkimuksien tarkoitus on saada suunnittelija ymmärtämään kyseinen asia käyttäjän näkökulmasta.

Itse tein kaksi haastattelua. Ensimmäinen oli melko vapaa haastattelu, sillä siinä käytiin läpi ainoastaan tehtävänanto. Toisen haastattelun tein Savon Mafian toimitusjohtajalle, joka kertoi heidän toiminnastaan Provinssirockissa. Päädyin haastatteluihin siksi, koska se tuntui kaikista luonnollisimmalta vaihtoehdolta. Eskola & Suoranta (1998, 86) kertoo, että etenkin Suomessa haastattelu lienee se yleisin tapa laadullisen aineiston keräämiseen. Haastattelun tavoitteena on yksinkertaisesti selvittää, mitä jollakulla on mielessään. Haastattelu on eräänlaista keskustelua, joka tapahtuu tutkijan aloitteesta ja on hänen johdattelemaansa. Itse olin suunnittelut haastattelun rungon jo etukäteen valmiiksi, jotta tiesin ja muistin, mitä minun tuli kysyä ja selvittää. Tein haastattelun aikana muistiinpanoja, mutta tärkeämpää oli mielestäni se, että nauhoitin kyseisen tilanteen. Kaikkea ei ehdi tai

huomaa kirjoittaa ylös, minkä takia nauhoittaminen on äärimmäisen tärkeää ja järkevää.

5.2 Osallistava suunnittelu

Sandersin (2002, 1) mukaan osallistavien suunnittelumenetelmien sanotaan perustuvan siihen, että kaikki ihmiset ovat luovia. Osallistavan suunnittelun peruskokemuksiin kuuluu, että jokainen yksilö voi antaa jotain kyseiseen muotoiluprosessiin, mikäli heille annetaan tarvittavat työkalut itsensä ilmaisemiseen. Työvälineiden tarkoitus on auttaa käyttäjää ilmaisemaan ajatuksiaan, ideoitaan, tunteitaan ja unelmiaan. Tällaiset työvälineet ovat yleensä tuotteliaita ja visuaalisia.

Sandersin (2002, 1–2) mielestä suunnittelijan tehtävä on toimia välittäjänä käyttäjän ja kehitettävän tuotteen välillä ja pyrkiä tulkitsemaan käyttäjän tarpeita muotoilun tavoitteiden kautta. Suunnittelijan rooli pysyy hyvin etäisenä koko prosessin ajan, minkä vuoksi käyttäjä ei todellisuudessa ole osa kehittäjätiimiä. Sanders ja Strappers (2008, 8) kertovat, että osallistavassa suunnittelussa asiantuntijoina toimivat käyttäjät, mutta koulutetut muotoilijat ja asiantuntijat ovat edelleen tärkeässä roolissa. Heidän ammattitaitonsa kautta saadaan tietoa ja taitoa ja he hallitsevat muotoiluprosessin ja tuotekehityksen vaiheet.

Sanders (2002, 1–2) kertoo, että suunnittelijan ja käyttäjän roolit sekoittuvat osallistavassa suunnitteluprosessissa, minkä vuoksi käyttäjästä tulee todellinen osa kehitystä. Käyttäjäkeskeinen ja ihmiskeskeinen suunnittelu kulkevat hyvin lähellä toisiaan. Erona niillä on se, että käyttäjälähtöisessä suunnittelussa pyritään tutkimaan, mitä ihmiset käyttävät, ajattelevat, tekevät tai sanovat. Ihmiskeskeisessä suunnittelussa taas pyritään havainnoimaan, mitä ihmiset tietävät, luovat, tuntevat ja unelmoivat. Sekä käyttäjälähtöisessä että osallistavassa suunnittelussa pyritään vastaamaan käyttäjän tarpeeseen tuotteesta tai palvelusta.

Huotari ym. (2003, 19–22.) mainitsee, että suunnittelutiimin tulisi koostua mahdollisimman erilaisista ihmisistä, jotta kaikki suunnittelun näkökohdat saataisiin huomioidua. Tiimin koko voi vaihdella isosta pieneen tarpeiden mukaan. Tiimin ei tarvitse välttämättä olla iso, mutta sen tulisi olla riittävän monipuolinen, jotta kaikki asiat

tulevat otettua huomioon erilaisten osaamisien kautta. Itse kokosin kahdeksan hengen tiimini mahdollisista loppukäyttäjistä sekä asiakkaista. Koko projektin ajan olen myös pitänyt Savon Mafian yhteyshenkilön perillä siitä, mitä suunnittelen ja olen tekemässä. Halusimme ehdottomasti, että tila ja tekemäni suunnitelma ovat yhtenäisiä kattausten ja menun kanssa, jotka ovat heidän vastuullaan.

5.3 Tutkimuksen selittäminen käyttäjälle

Huotari ym. (2003, 23) kertovat, että aina, kun käyttäjiltä kerätään tietoa, on tärkeä antaa heille mahdollisimman tarkkoja vastauksia siitä, mitä tutkimuksella halutaan selvittää. Osallistujalle ei myöskään saa jäädä epävarmuutta siitä, kenelle tutkimus tehdään ja kuinka luottamuksellisia hänen antamansa tiedot ovat. Pysin kertomaan projektini tarkoituksen niin, että kohdehenkilöni tunsivat itsensä tärkeiksi ja luoviksi henkilöiksi kyseiseen projektiin liittyen. Tämä onnistui mielestäni todella hyvin, sillä jokainen osallistuja tuntui antavan täyden työpanoksensa jokaiseen tehtävään liittyen. Huotari (2003, 23–24) mainitsee, että työn tavoitetta voi joskus olla vaikea selittää käyttäjille etukäteen, jolloin paras ratkaisu on kertoa mahdollisimman rehellisesti mihin tutkimuksella pyritään.

5.4 Osallistavan suunnittelun työvälineet sekä tavoitteet

Sanders (2002, 1) toteaa, että osallistavan suunnittelun yksi perustekijä on se, että jokaisella yksilöllä olisi jotain annettavaa muotoiluprosessiin, mikäli heille annetaan tarvittavat työkalut itsensä ilmaisemiseen. Sanderbergin (2011, 293) mukaan uudet ja erilaiset työvälineet tulevat tarpeen yleensä silloin, kun perinteinen tiedonhankinta asiakkaasta ei anna enää riittävää informaatiota. Työvälineiden tarkoitus on auttaa käyttäjää ilmaisemaan itseään, ajatuksiaan, tunteitaan ja unelmiaan. Tällaiset työvälineet ovat yleensä tuotteliaita, visuaalisia ja leikkisiä.

Sanders, Brand & Binder (2010,1) kertovat, että osallistavia suunnittelumenetelmiä käytetään nykyään laajasti eri aloilla, esimerkiksi kaupallisissa, tutkimuksellisissa ja yhteisöllisissä tarkoituksissa, joten monenlaisille työvälineille ja tekniikoille on tarvetta (Sanders on kehittänyt visuaalisen työvälineistön nimeltä MakeTools. Sen

työvälineisiin kuuluvat muun muassa erilaiset työpajat, 2D-kollaasit, mallien tekeminen, aikajanaat, päiväkirjat sekä kartoitukset. Sandberg (2011, 296) kertoo, että työpajan tulosten on inspiroitava muotoilijaa. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi työvälineitä voidaan muuttaa tai vaihtaa tarvittaessa kesken prosessinkin. Työvälineiden valinnassa tulisi kiinnittää huomiota siihen, minkälaisen elämyksen osallistujat tulevat mahdollisesti saamaan Jokaisen työvaiheen tulisi valmistella osallistujia heidän seuraavaa työvaihettaan varten. Sanders ym. (2010, 4.) toteavat, että myös käyttäjäkeskeisessä suunnittelussa osallistavien metodien käyttäminen kannattaa sijoittaa suunnitteluprosessin alkuvaiheeseen, esimerkiksi ideoinnin tuottamiseen liittyvään tehtävään. Sandersin mukaan (2008, 3) osallistavan tutkimuksen tarkoituksena on saada selville ennestään tuntematonta, aiemmin määrittelemättä sekä odottamatontakin tietoa käyttäjien erilaisista tarpeista ja toiveista. Samalla pyritään määrittelemään, mitä tulisi suunnitella ja mitä ei tulisi suunnitella.

Sandberg (2011, 1–5) esittelee yhden esimerkin osallistavista työvälineistä, joka on Visual Inquiry -metodin käyttö (visuaalinen tutkimus). Sandberg käyttää omassa Visual Inquiry -metodissaan erivärisiä tarralappuja. Näiden avulla saatu informaatio kerätään ja järjestetään uudelleen käsitekartoiksi. Osallistajat kirjoittavat eri värisille tarralapuille teemoittain kokemuksiaan eri aiheista. Näitä aiheita voivat olla esimerkiksi yrityksen käyttäjät, vahvuudet, ongelmat, erilaiset muutokset ja unelmat. Tulokset puretaan yhdessä asioista keskustellen. Visuaalisen tutkimuksen tavoitteena on lisätä osallistujan sitoutumista tutkimukseen liittyen sekä luoda hyvä yhteishenki. Ajattelin itsekkin käyttää kyseistä metodia omassa workshopissani. Jostain syystä luovuin kuitenkin ideasta, sillä suunnittelemani tehtävät toimivat omasta mielestäni paremmin ilman tämän kaltaista toimintoa.

Sandersin & Westerlundin (2011, 1) mukaan osallistavassa suunnitteluprosessissa voidaan kohdata useitakin erilaisia ongelmia. Henkilö, joka ei tunne muotoiluprosessia, voi juuttua pitkäksikin aikaa ajattelemaan yhtä ainoaa asiaa. On melko yleistä juuttua ensimmäiseen ideaansa, sen sijaan, että tutkisi useita erilaisia mahdollisuuksia. Ihmiset voivat kokea riittämättömyyttä, jos he eivät koe itseään riittävän taitavaksi suunnittelijaksi tai, että eivät ole henkilöinä tarpeeksi luovia.

Itse pyrin välttämään tällaisia kompastuskiviä antamalla aina pieniä esimerkkejä tehtäviin liittyen ja kertomalla, että kuvallisen ilmaisun ohella myös kirjoittaminen on oikein hyvä vaihtoehto.

Olen oppinut aiemmin pitämästäni workshopista sen, että osallistavan suunnittelun prosessissa on ensimmäisenä asetettava tavoitteet. Ilman tavoitteita työn kulkua ja sen tarkoitusta on hankala hahmottaa. Mielestäni tavoitteita voivat olla esimerkiksi ideoinnin tuottaminen sekä erilaisten tarpeiden tunnistaminen, osallistavan suunnitteluryhmän rajaaminen ja osallistavan workshopin hyvä suunnittelu. On myös tärkeää miettiä, mihin osallistavan suunnittelun tuloksien on tarkoitus omassa työssä johtaa. On myös päätettävä miten erilaisista toiminnoista, kuten workshoppeista informoidaan.

Sandersin & Stappersin (2008, 5) mukaan ensimmäinen tavoitteisiin liittyvä asia on selvittää, millaisia osapuolia osallistavaan suunnitteluun tulisi ottaa mukaan. Joidenkin näkökulmien mukaan suurin hyöty saadaan ottamalla mukaan tuotteen pääkäyttäjät (lead users, lead customers), koska he yleensä ovat innokkaimpia jakamaan ajatuksiaan muiden samanlaisten käyttäjien kanssa. Itse toimin juuri tällä tavalla ja valitsin osapuoliksi ihmisiä, jotka ovat olleet jo useamman vuoden ajan Provinssirockin vakioasiakkaita. Osapuolien valintaan voi myös liittyä riski siitä, että valittu joukko ei välttämättä kykene edustamaan koko yhteisön tarpeita ja ajatuksia. Tämä oli mielestäni melko itsestään selvä asia, sillä Provinssirock on niin iso tapahtuma väkimäärältään. Jonkinlainen raja osapuolien valintaan oli iän lisäksi myös tehtävä. Tämän takia pyrinkin valitsemaan osapuoliksi monen ikäisiä miehiä ja naisia.

Yksi tärkeä tavoitteeni oli miettiä, mitä osallistavan ohjelman tulisi sisältää ja koska se tulisi toteuttaa. Tähän sain erinomaisen tutoroinnin koulumme yliopettajalta, joka avasi etenkin workshop-käsitettä minulle ihan uudella tavalla. Tavoitteeni oli hankkia tietoa käyttäjistä sekä heidän toiveistaan tilan sisustamiseen liittyen. Tähän käytin osallistavaa suunnittelua pitämällä kohderyhmäläisille workshopin. Päätin sisällyttää tehtäviin niitä aiheita, joista käyttäjillä olisi omakohtaista kokemusta ja näkemystä. Näitä olivat esimerkiksi tilan hyvät ja huonot puolet sekä tilan henkilökohtainen käyttötarkoitus. Halusin myös teettää muutaman luovan tehtävän, jossa käyttäjät saivat tuntea olonsa tärkeiksi tämän projektin suunnittelijoiksi.

Oli myös tärkeää miettiä, kuinka workshop pystytään toteuttamaan. Koska workshopini tuli koostumaan erilaisista visuaalisista menetelmistä, oli se järjestettävä niin, että jokainen osallistuja saapui paikan päälle tekemään annetut tehtävät. Mielestäni tämä oli paras vaihtoehto. On paljon helpompaa kommunikoida ja kertoa tehtävänannot selkeästi käyttäjille olemalla heidän kanssaan samassa paikassa samaan aikaan. Oli myös tärkeää, että käyttäjät tutustuivat keskenään toisiinsa ja tunnelma oli rento.

Päätin jo opinnäytetyöprosessin alussa, että osallistava workshop tulisi pitää mahdollisimman aikaisessa vaiheessa. Tämä oli tärkeää siksi, koska tavoitteeni oli käyttää workshopin tuloksia oman ideointini pohjana sisustussuunnitteluun liittyen. Lopullisia suunnitelmia oli miltei mahdoton aloittaa ennen workshopin pitämistä, sillä ideointi olisi tällöin toteutunut vain omien ideoitteni ja ajatuksieni pohjalta.

5.5 Osallistavan workshopin suunnittelu ja toteutus

Päätin etsiä 5–10 kohderyhmääni sopivaa henkilöä, joille suunnittelin ja toteutin osallistavan workshopin. Kohderyhmääni kuuluivat noin 30–50-vuotiaat aikuiset, jotka käyvät tai ovat käyneet Provinssirockissa. Tavoitteenani oli suunnitella tehtäviä, joiden sisältö olisi osallistujille elämyksellinen ja luova. Pysin myös siihen, että workshop tuottaisi mahdollisimman tarkkaa informaatiota käyttäjistä sekä heidän toiveistaan ja ideoistaan Paviljongin sisustamiseen liittyen. Tehtävien tulokset toimisivat pohjana omalle ideoinnilleni sisustussuunnitelmaani liittyen.

Tarkastelin käyttäjäkeskeisen suunnittelun tiedonhankintametodeja ja tutkin erilaisia soveltavia menetelmiä. Halusin, että järjestämäni workshop olisi luova ja ihmiset pystyisivät keskustelemaan ideoista ja toiveista rohkeasti keskenään. Yliopettajan tutoroinnista sain hyviä vinkkejä workshopin pitämiseen liittyen, sillä aihe oli itselleni vielä jonkin verran vieras ja outo. Olin päättänyt teettää 3–4 yksilötehtävää. Tehtävien päätyttyä kävisimme käyttäjien kesken vapaata keskustelua siitä, mitä kukin on ideoinut ja toivonut tilan sisustamiseen liittyen. Oli tärkeää, että tunnelma olisi rento ja kaikki tulisivat hyvin toimeen toistensa kanssa.

Sanderberin (2011, 294) osallistavissa menetelmissä, joihin tutustuin, käytettiin kohderyhmäläisten taustatietojen selvittämiseen haastattelua tai muotoiluluotainta. Itse en kokenut tätä kovinkaan tarpeelliseksi, mutta yksi workshopin tehtävä oli kuitenkin kuvailla itseä Paviljongin tilan käyttäjänä. Mielestäni sen suurempi taustatiedon selvittäminen olisi ollut turhaa.

Huotari ym. (2003, 79) kertovat, että ennen käyttäjätutkimuksen tekemistä on oltava varmoja siitä, että tapahtuma on suunniteltu hyvin sekä huolellisesti ja menetelmät tarvikkeineen on käyty läpi. Käytännön järjestelyissä minun piti huomioida muun muassa se, että tila oli sopiva luovalle toiminnalle, pöytätilaa oli tarpeeksi ja tehtävämateriaalia riittäisi jokaiselle. Myöskään kynät ja kumit eivät saa loppua kesken. Tehtäviini tarvittiin lyijykyniä, värikyniä sekä puhdasta paperia. Lisäksi olin tulostanut pohjapiirustuksia tilan hahmottamista varten.

Suunnittelin workshopin tila-analyysin saamani tehtävänannon pohjalta. Koin tehtävänannon melko haasteelliseksi, koska se oli melko niukka ja sain aika lailla vapaat kädet. Mielestäni on helpompi suunnitella, kun on tietyt ohjeet ja kriteerit sekä tietty suunta, jota tulee noudattaa. Päätin kuitenkin ottaa kaiken irti suunnittelutöistäni, sillä todella harvoin saa vapaita käsiä suunnittelun suhteen. Suunnitellessani workshopia tulin siihen tulokseen, että parhaat tulokset saisin yhdistämällä tutkimuksessani sekä käyttäjäkeskeisen että osallistavan suunnittelun menetelmiä.

Pitämäni workshopin tarkoitus oli pääosin korvata perinteiset tiedonhankintamethodit, kuten haastattelut ja käyttäjäkuvaukset. Workshopin tuottaman tiedon analysointiin käytin käyttäjäkeskeisen suunnittelun menetelmiä.

Tehtävien suunnittelu oli yllättävän haasteellista. Siihen meni myös yllättävän kauan aikaa. Suurimpana haasteena pidin tehtävien rakentamista sekä kehittelyä. Piti varoa sitä, ettei tehtävistä tullut liian samanlaisia. Samalla tehtävät tuli miettiä myös siltä kannalta, että sain itse niistä mahdollisimman suuren hyödyn omien ideoitteni pohjaksi. Oli myös tärkeää, että jokainen osallistuja nautti suunnittelutöistä ja kaikilla oli hauskaa. Yksi workshopin suurimmista haasteista oli sen ohjaaminen ja aloittaminen. Vaikka olen aiemmin yhden workshopin jo pitänyt, oli tämä tilanne silti liian jännittävä. Onneksi tiimini oli todella rento ja avoin. Aikataulussa pysyminen mietitytti minua myös, eikä siinä kyllä ihan täysin taidettu pysyä-

kään. Onneksi olin perehtynyt workshopin pitämiseen ja minulla oli siitä jo aiempaa kokemustakin. Se helpotti projektin vetämistä ja auttoi minua tuntemaan itseni ammattilaiseksi.

Pitämäni workshop koostui neljästä tehtävästä. Workshopin tarkoituksena oli saada tietoa Paviljongin käyttäjistä sekä heidän toiveistaan ja ajatuksistaan tilan sisustussuunnitteluun liittyen. Workshopin tuloksia käytin oman ideointini pohjana. Ensimmäisessä tehtävässä käyttäjät esittelivät itsensä. Toisessa tehtävässä arvioitiin ja suunniteltiin erilaisia teemoja ja värimaailmoja. Kolmannessa tehtävässä jokainen sai suunnitella unelmiensa ravintolan ja viimeinen tehtävä liittyi lavan käyttöön. Tehtävistä keskusteltiin vapaasti workshopin loputtua ja halukkaat saivat kertoa omista ideoistaan. Tunnelma oli erittäin rento ja mukava.

Päätin pitää workshopin vanhempieni kotona, jossa oli tarpeeksi tilaa. Järjestin workshopin perjantai-iltana ja olin varannut siihen pari tuntia aikaa. Olin valmistanut suolaista ja makeaa purtavaa saadakseni illasta mahdollisimman kotoisan ja rennon. Tiimiläisten saapuessa paikalle ohjasin heidät hakemaan ruokaa ja juomaa sekä valitsemaan itselleen mieluisan paikan istua. Kun kaikki olivat asettuneet aloilleen, aloitin tilaisuuden. Esittelin itseni ja kerroin mitä teen opinnäytetyökseni. Kerroin myös tarkasti siitä, mitä tulevat tehtävät sisältävät. Kerroin myös, miksi pidän workshopin ja mihin heidän tehtävävastauksiaan tulen käyttämään. Painotin myös mahdollisesti miettimään sitä, miten uusiokäyttö ja kierrätys näkyisivät sisustuksessa. Oli myös tärkeää kertoa huonekaluista, jotka tilaan tulevat vakiona ja minkä tyyllisiä ne ovat. Ryhmä oli todella innoissaan ja kysymyksiäkin esitettiin, mikä oli mielestäni hyvä, koska se kertoi tarpeeksi avoimesta ja rennosta ilmapiiristä. Kun ihmiset olivat hetken aikaa tutustuneet toisiinsa ja syöneet lautasensa tyhjäksi, aloitin workshopin. Kerroin aluksi montako tehtävää tehdään, mitä tehtävät sisältävät ja kauanko aikaa on tehtävää kohden.

5.5.1 Tehtävä 1: Käyttäjät

Sanders (2011, 4) kertoo, että ilmapiiriä kannattaa hieman lämmitellä luovaa toimintaa varten. Annoin aluksi esimerkin käyttäjätyypistä ja kerroin mitä hän haluaisi tehdä tilassa. Pyrin oman esimerkkini avulla tuomaan tehtävään hieman hauskuut-

ta ja luovuutta sen suhteen, ettei vastauksen tarvitse välttämättä olla ihan tavallinen ja tylsä. Myös kysymyksiä esitettiin, mikä oli mielestäni hyvä merkki siitä että ilmapiiri oli ainakin rento ja uskalias.

Jaoin jokaiselle paperin jossa luki "MINÄ". Paperilla oli myös kaksi puhekuplaa. Tehtävän tarkoitus oli kertoa minulle, kuka kyseinen käyttäjä on. Puhekuplaan yksi tuli kertoa kuka on ja mitä tilassa tekee. Puhekuplaan kaksi sai kertoa mitä tilassa tekisi, jos se olisi mahdollista. Kerroin esimerkkinä, että olen Tiina ja tulen ravintolaan syömään maukasta ruokaa sekä seurustelemaan kavereideni kanssa. Jos tilassa olisi mahdollista ottaa nokoset, tekisin niin. Kerroin, että tehtävässä sai esitellä itsensä myös tarkemminkin, esimerkiksi missä on töissä ja mitä harrastaa. Annoin vapaat kädet piirtämisen ja kirjoittamisen suhteen. Tähän tehtävään oli käytettävissä 10 minuuttia ja se näytti riittävän siihen todella hyvin.

Tehtävän tulokset olivat aika samankaltaisia. Suurin osa tuli tilaan syömään, koska Paviljongista saa hyvää ruokaa sekä seurustelemaan ystäviensä kanssa. Suurin osa tuli tilaan myös lepäämään ja hengähtämään. Yksi käyttäjä ei ollut koskaan käynyt Paviljongissa sisällä, koska ei tiennyt mikä kyseinen paikka oli ja saiko sinne tavallinen festarikansalainen edes mennä sisälle. Tästä tuli mieleeni se, että Paviljonkia voisi ravintolana mainostaa enemmän, jotta ihmiset tietäisivät, mitä siellä järjestetään ja saako sinne mennä.

Suurin osa toivoi, että tilassa olisi rauhallista musiikkia, jota saisi kuunnella seurustelun ohessa. Muutamia yksittäisiä toiveita oli pantomiimiesityksen seuraaminen sekä nukkuminen riippumatoissa.

Yhteenvetona käyttäjistä saatiin noin 40-vuotias työssäkäyvä henkilö, joka tulee Paviljonkiin syömään hieman parempaa ruokaa ja seurustelemaan tuttavien kanssa (Kuvio 7). Paviljonkiin henkilö saapuu myös päästäkseen hetkeksi eroon festarihulinasta ja saadakseen levätä hetken.

Kuvio 7. Kuva käyttäjäistä
(Pöntinen, 2013).

5.5.2 Tehtävä 2: Teemat

Tehtävän kaksi tarkoitus oli kartoittaa kohderyhmäläisten mielipiteitä sekä omia toiveita tilan värimaailmaan ja tyyliin liittyen. Olin tehnyt neljä erilaista kuvakollaasia erilaisista tyyleistä ja värimaailmoista (kuvat 8 & 9). Kollaasit sisälsivät pääosin tee-se-itse-tyylisiä ideakuvia, joista olin itse saanut alustavia inspiraatioita ja suunnitteluideoita. Päätin käyttää tällaisia kuvia juuri siksi, jotta näkisin kohtaavat-

ko omat ajatukseni käyttäjien kanssa. Teemoja olivat: 1. Mustavalkoinen, raikas ja avara, 2. Metalli, ruoste ja uusvanha, 3. Vihreä, luonto, puu sekä 4. Värikkyyys ja iloisuus.

Jokainen sai oman paperin, johon hän numeroi teemat mieluisimpaan järjestykseen. Numero yksi tuli parhaimman teeman kohdalle ja numero neljä vähiten mieluisimman kohdalle. Jokainen sai myös yhden tyhjän paperin, johon sai ehdottaa omaa teemaa, tyyliä tai värimaailmaa. En tahtonut omien ideakollaasieni olevan liian rajaavia, vaan mieluummin idearikkaita ja uusia ideoita luovia. Pyrin siihen, että kuvakollaasien avulla kohderyhmäläiset saisivat uusia ideoita, teemoja ja värimaailmoja ajatuksiinsa. Tähän aikaa oli varattu noin 20 minuuttia.

Suosituin teema oli nimeltään ”Metalli, ruoste ja uusvanha”. Vähiten ääniä sai teema nimeltä ”Mustavalkoinen”. Erilaisia teemaehdotuksia tuli laidasta laitaan. Purin ideat ensin niin, että valitsin sieltä kaikki ne, jotka olisivat ainakin ajatustasolla mahdollista toteuttaa. Ehdotettiin muun muassa kesäistä tanssilavateemaa, maalaismaisemaa, jossa olisi maatilan rekvisiittaa, Rocky Horror Picture Show -teemaa, Moulin Rouge -teemaa, Burleski-teemaa, valkoinen-ruskea väriteemaa, joku yksi väri-teemaa, hiljainen sekä valkoinen-teemaa, rauhoittavat värit-teemaa, tilan jakamista neljään osaan väriteemoittain, puutarha-teemaa, 50–60 -luvun teemaa sekä karnevaalit teemaa. Loistavia ideoita oli paljon ja ne auttoivat itseäni ideoinnin suhteen hyvinkin paljon.

Kuva poistettu

Kuvio 8. Teemavaihtoehdot 1-2

Kuva poistettu

Kuvio 9. Teemavaihtoehdot 3-4

5.5.3 Tehtävä 3: Unelmieni ravintola

Tämä oli koko workshopin luovin tehtävä. Annoin kohderyhmälle tehtäväksi miettiä millainen olisi unelmiesi ravintola. Annoin oman esimerkkini ja kerroin, että unelmien ravintolaa saa kuvata niin laajasti kuin haluaa. Ravintolassa voi olla jokin tietty yksityiskohta, josta unelmoi tai se voi olla tietyn tyylinen tai tietyn värinen. Se voisi olla sisustettu esimerkiksi sirkus-teemalla. Tässä tehtävässä vain mielikuvitus oli rajana. En rajannut tilaksi pelkkää Paviljonkia vaan halusin, että asiaa ajateltiin laajemmin ja kehotin jokaista miettimään ja keskittymään siihen, että kyseinen unelmien tila on ravintola. Kehotin ottamaan ideoita myös teematehtävän kuvakollaaseista, jos luovuus ei kukkinut. Suurin osa kuitenkin suunnitteli itselleen unelmien ravintolan, joka olisi Provinssirockin Paviljongissa. Mielestäni oli hyvä, että ideoita tuli niin Paviljonkia ajatellen kuin myös sitten laajemmin. Tahdoin tästä tehtävästä kaikista idearikaimman. Mitä enemmän ideoita ja outojakin ajatuksia syntyi, sitä enemmän koin itse tästä tehtävästä hyötyväni. Tähän tehtävään annoin aikaa maksimissaan 30 minuuttia.

Unelmieni ravintoloita oli todella hauska purkaa, sillä jokaisella oli niin erilaiset ja oman näköiset toiveensa. Poimin ylös kaikkein potentiaalisimmat ideat ja etenkin ne, joita voisi olla mahdollista toteuttaa. Ehdotuksina oli muun muassa sporttibaa-ria irlantilaiseen tyyliin, ristiriitaista mutta tyylikästä sisustusta, uuden ja vanhan sekoittamista, neljän värin teemaa, vanhoja hattuja ja kenkiä koristeiksi, kattoon roikkumaan erilaisia liinoja tai mattoja, oikeita kukkia, paljon yksityiskohtia sekä peilejä. Yhteenvetona näistä tulikin siihen tulokseen, että tilassa olisi sekoitettuna uutta ja vanhaa keskenään. Tilassa voisi olla vanhoja tavaroita, eläviä kukkia, liinoja tai viirejä sekä peilejä.

5.5.4 Tehtävä 4: Lavan käyttö

Tehtävä numero neljän tarkoitus oli kartoittaa käyttäjien toiveita lavan käyttöön liittyen. Paviljonkia pidetään niin sanottuna levähdyspaikkana kaikesta festarihulinnasta, joten pyrimme miettimään mihin muuhun kuin esiintymistarkoitukseen lavaa voisi käyttää. Jokainen sai vapaasti ideoida tyhjälle paperille omia ideoitaan. Tä-

hän tehtävään oli varattu noin 15 minuuttia aikaa. Esimerkkinä käyttäjille kerroin, että lavalla voisi olla pantomiimiesityksiä tai jokin taidenäyttely.

Viimeisen tehtävän päätyttyä keskustelimme käyttäjien kanssa siitä, mitä kukin oli ehdottanut ja ideoinut. Puhuimme myös yleisesti Provinssirockista ja siitä, millainen tyyli ja teema sillä tapahtumalla kenenkin mielestä on. Lopuksi kiitin kaikkia osallistujia hauskaasta illasta sekä siitä, että jokainen pääsi paikalle ja tahtoi olla projektissa mukana.

Purkaessani lavaan liittyviä tehtäviä löytyi paljon erilaisia ideoita, joista poimin jälleen ne toteuttamiskelpoisimmat itselleni muistiin. Lavalle ehdotettiin muun muassa näyttelyä festaripukeutumistyyleistä eri vuosikymmeniltä, pitkää panoraamaista maalausta, seinää joka on täynnä kenkiä, kaikkien menneiden vuosien provinssipaitoja esille, provinssi- tai musiikkiaiheinen valokuvanäyttely, äänetöntä teatteria, vinyylisoitinta, josta tulisi vanhoja rock-biisejä, isoa valkoista seinää johon jokainen festarilainen saisi käydä kirjoittamassa esimerkiksi oman nimensä.

5.6 Pohdintaa workshopista

Toinen ja kolmas tehtävä tuottivat mielestäni jonkin verran haasteita. Moni alkoi ideoida asioita liian pitkälle, vaikka kyse oli vain teemasta ja väreistä. Vaikka selitin tehtävien erot selkeästi, eivät kaikki olisi malttaneet odottaa seuraavaa suunnittelehtävää, jossa omaa ideointia olisi saanut toteuttaa paljon enemmän. Tämä oli ainut hieman epäonnistunut asia workshopin suhteen. Suurempaa vahinkoa ei silti sattunut, sillä workshopista saadut tulokset olivat todella runsaat.

Olin varannut workshoppiin noin 2–3 tuntia aikaa. Vaikka olin aikatauluttanut tehtävät, varauduin siihen, että ilta mahdollisesti venyisi ja etenkin loppukeskusteluita voisi tulla pitkiä. En pystynyt ennakkoon olemaan täysin varma siitä, kuinka rento pitämästäni workshopista tulisi tai kuinka rohkeasti käyttäjät tahtoivat keskenään keskustella. Tehtävien tekoon meni yllättävän kauan aikaa ja muutaman tehtävän kohdalla jouduin antamaan myös hieman lisää aikaa. Myös tehtävien tarkka esittely sekä käyttäjien kysymyksiin vastaaminen vei oman aikansa. Jokainen osallistuja osallistui mielestäni todella ahkerasti ja tunnelma oli todella innokas ja

ahkera. Jännitin itse ohjaamista turhaan, sillä ilmapiiri oli rento ja osallistujat olivat hyvällä tavalla uteliaita ja koviakin kyselemään.

Workshopin tuloksien purkaminen vei yllättävän kauan aikaa, sillä vastauksia oli paljon (Liite 2). Alkuun oli vaikea päästä, sillä en ollut varma miten tulokset kannattaisi järkevästi purkaa. Luin jokaisen tehtävän vastaukset huolellisesti läpi ja yritin teemoittaa vastauksia, eli laitoin samantyylliset vastaukset samaan kasaan. Kirjasin ylös kaikki ne ideat, jotka koin itselleni hyödyllisiksi ja joita ajattelin tilassa olevan mahdollista käyttää. Samanhenkisiä ideoita ja vastauksia löytyi yllättävän paljon, mikä helpotti workshopin purkua ainakin osittain. Tehtyäni yhteenvedon tuloksista oli omienkin ideoiden aloittaminen helpompaa. Alla yhteenveto workshopin tuloksista (Kuvio 10), joiden perusteella olen aloittanut myös omat lopulliset ideani tilan sisustussuunnittelun suhteen.

Workshopin tuloksien purku

Teemaehdotus

- kesäinen tanssilava
- maalaismaisema, maatilan rekvisiittaa
- elokuva/ teatterimaa-
- ilman teemoja
- valkoinen-ruskea väriteema
- rauhottavia värejä
- neljän värin teema
- puutarha
- 50-60 luku
- 70-luku
- karnevaalit
- mustavalkoisuus

Unelmieni ravintola

- sporttibaari, irkkupub
- ristiriitainen sisustus
- uutta ja vanhaa sekaisin
- 4 värin teemaa
- vanhoja esineitä koristeina
- kattoon roikkumaan liinoja, huiveja tai mattoja
- oikeita kukkia
- peilitalo

Esiintymislava

- Näyttely festari-pukeutumistyleistä
- valokuvanäyttely
- äänetöntä teatteria
- vinyylisoitin, jossa soisi vanhoja rock-biisejä
- iso valkoinen seinä jonne jokainen saisi kirjoittaa jotain
- kenkäseinä

Kuvio 10. Workshopin tuloksien purkua

Näin jälkeinpäin ajateltuna, kun workshopin tuloksetkin on purettu, olisin muuttanut hieman tehtävien sisältöä. Niin kuin hieman pelkäsinkin, menivät teematehtävä

ja Unelmieni ravintola -tehtävä aika sekaisin keskenään. Huomasin jo tehtäviä ker-
toessa, että moni alkoi suunnitella unelmiensa ravintolaa teematehtävässä, vaikka
olin selkeästi kertonut sellaisen tehtävän olevan vielä edessä. Teematehtävä olisi
pitänyt rajata ehkä selkeämmin, samoin unelmieni ravintola. Tai sitten tehtävät
olisi pitänyt jotenkin yhdistää tai tehdä suppeammiksi. Loppu hyvin kaikki hyvin,
sillä vahinkoa ei kuitenkaan sattunut ja molemmissa tehtävissä oli ideoitu määrälli-
sesti paljon. Muutaman henkilön ideointi alkoi hieman hiipua Unelmieni ravintola-
tehtävässä, koska kaikki mahtavimmat ideat oltiin purettu jo edelliseen teemateh-
tävään.

Kaiken kaikkiaan minulla oli todella onnistunut ja idearikas workshop. Tiimiläiseni
olivat enemmän kuin innokkaita kaikista tehtävistä ja erilaisia ideoita syntyi. Koin
saavani hyötyä tästä, sillä koin, että omat ideat olisi helpompi aloittaa tällaisen
kautta. Koin myös saavani jonkinlaista rohkaisua omien ideoitteni eteenpäin työs-
tämiseen, sillä minun ja monen muut ajatukset kulkivat todella paljon käsi kädessä.

6 Sisustussuunnittelun aloittaminen

6.1 Pohdintaa sisustussuunnittelun tavoitteista

Tavoitteenani oli suunnitella valmistuskelpoinen sisustussuunnitelma. Suunnitelma tulee Paviljonkiin, joka toimii ravintolana Provinssirockissa kesällä 2013. Teemana toimii kierrätys sekä uusiokäyttö. Tavoitteena on toteuttaa mahdollisimman edullinen työ, jotta se voidaan toteuttaa. On myös tärkeää, että suunnitelman toteuttaminen ja purkaminen ei vie kauan aikaa. Sisustussuunnitelma on esillä kolme päivää, jonka jälkeen se puretaan pois.

Pyrin siihen, että suurin osa materiaaleista olisi kierrättämällä tai lainaamalla hankittua. Olin kuitenkin varautunut siihen, että jotain materiaaleja joudutaan ehkä ostamaan uutena suunnitelmista riippuen. Päätin kuitenkin sen, että jos jotain materiaalia joudutaan hankkimaan uutena, tulisi siitä valmistaa jotain sellaista, että sille on käyttöä vielä jatkossakin. Materiaaliksi valittaisiin kestävästä materiaalia, jotta se kestäisi myös myöhempää käyttöä ja kulutusta esimerkiksi Paviljongin ravintolassa seuraavinkin vuosina. Pyrin myös miettimään, että valmistettavia tuotteita voisi tarpeen vaatiessa muokata erinäköiseksi eri käyttötarkoituksia varten. Yksi tärkeä asia oli myös huomioida se, että sisustamiseen käytettävät materiaalit tulevat läheltä, nopeuttaakseen ja helpottaakseen työn tekemistä.

Koska tavoitteenani oli käyttäjälähtöinen suunnitelma, oli tärkeää hyödyntää workshopissa esiintyneitä toiveita tilan sisustussuunnittelun suhteen. Workshopissa saamani tulokset olivat myös tärkeä osa omaa ideointiani. Oli oma haasteensa kuunnella käyttäjien toiveita ja samalla kyetä muuntamaan niitä työni kriteerien mukaisiksi. Oli myös tärkeää pystyä järjestämään ruokailuryhmät niin, että ne eivät olisi henkilökunnan tiellä. Paviljonkiin tuli mahtua noin 150 asiakaspaikkaa, jolloin tilaan tulisi noin 37 pöytää. Myös ekologisuuden huomioiminen sekä kierrätysmateriaalien käyttö tuli ottaa huomioon jokaisen ideoinnin sekä toteutuksen yhteydessä. Yksi tärkeä tavoitteeni oli onnistua näiden kriteerien noudattamisessa.

Esiintymislavan käyttö sisustussuunnitelmassani oli myös yksi todella haastava tekijöistä, joten siinä onnistuminen oli tärkeää. Se, että lavalle ei saanut mennä,

koitui ideointini ongelmaksi ja kompastuskiveksi heti alkuun. Olin alun perin ajatellut, että lavan takaseinille voisi tulla esimerkiksi valokuvanäyttely, mutta kun selvisi, ettei sellainen järjestely tule onnistumaan täytyi kehitellä aivan uudenlaisia ideoita. Oli tärkeää, että lavalle keksittäisiin jotain näyttävää ja sellaista, missä olisi myös kuunneltu käyttäjien toiveita.

Koska Paviljongin sisutussuunnitelman tuli olla sellainen, että se on helppo ja nopea toteuttaa, täytyi myös ottaa huomioon ohjeiden tekeminen, jotta rakentaminen ja toteuttaminen olisi helppoa ja nopeaa. Yksi tärkeä tavoite oli myös se, että kun sisustus puretaan Provinssirockin päättyessä, käytetyt somisteet ynnä muut koristeet eivät kuormittaisi luontoa vaan ne voitaisiin kierrättää tai uusiokäyttää. Tämän takia täytyi myös miettiä sitä vaihtoehtoa, että mahdollisia tavaroita ja sisustuselementtejä voisi lainata jostain.

6.2 Ajatuksia ja ideoita eri materiaalien käytöistä

Materiaalien käyttö on ollut yksi haastavimmista tekijöistä sisustussuunnittelussani. Materiaaleja on täytynyt miettiä koko ajan ja se on vienyt paljon aikaa. Pyrin käyttämään kierrätysmateriaaleja niin paljon kuin se on mahdollista, jotta suunnitelmasta tulisi ekologinen ja edullinen. Se, että suunnitelma tulee toteuttaa mahdollisimman halvalla tarkoittaa automaattisesti sitä, että materiaalit ja tavarat tulee hankkia edullisesti esimerkiksi kirpputoreilta ja kierrätyskeskuksista. Materiaalien käyttö on siis melko rajattua. Pääajatuksenani on kuitenkin alusta alkaen ollut se, että sisustukseen liittyvät materiaalit tulee olla kierrättämällä hankittua tai sitten vaihtoehtoisesti lainattu jostain. Olen myös varautunut siihen, että jotain luultavasti joudutaan ostamaan uutena. Jos näin käy, tulisi sen olla jotain sellaista, että sille on jatkossakin käyttöä. Myös käyttämäni materiaalien hävittäminen pitää olla helppoa eikä luontoa kuormittavaa. Koska tee-se-itse-tyyli on pyörinyt ajatuksissani heti alusta alkaen, tulee sekin miettiä kuitenkin tarkasti alusta loppuun. Jos uusiomuotoilen jonkin tuotteen uudeksi, tulee se toteuttaa kuitenkin järkevällä tavalla. Tulee huomioida, mitä tuotteelle tapahtuu, kun sitä ei enää käytetä sisustussuunnitelmassani. Ei olisi kannattavaa eikä järkevää uusiomuotoilla jotain vanhaa tuotetta uudeksi niin, että sitä ei esimerkiksi pystyisi enää kierrättämään käytön jälkeen.

Tein listan erilaisista materiaaleista, joita ajattelin olevan helppo saada koko ajan. Pysin myös miettimään sitä, että materiaali on helppo kierrättää tai hävittää käytön jälkeen. Näitä materiaaleja olivat lasipullot, pelti- ja lasipurkit, kukkaruukut, erilaiset vaatteet ja kankaat, vanhat kirjat, lehdet ja paperit. Nyt kun käyttäjien toiveet ja ideat oli käyty läpi, pystyin miettimään niiden ideoiden toteuttamista näiden kierrätysmateriaalien kautta. Mielestäni oli tärkeää löytää materiaaleja, joita on koko ajan saatavilla, ettei suunnitelman toteuttaminen jäisi ainakaan siitä kiinni, ettei tarvittavia materiaaleja olisikaan saatavilla.

Kuten workshopissakin tuli ilmi, asiakkaat toivoivat ravintolaan eläviä kukkia. Itse olen samaa mieltä, sillä aidot kukat luovat tietynlaisen tunnelman. Se oli totta kai tiedossani, että kukat maksavat. Kävi kuitenkin ilmi, että aluesomistaja on suunnittelemassa festarialueelle paljon kukkasomisteita, joten päätimme, että Paviljongin kukat on mahdollista hankkia saman budjetin kautta. Tässä vaiheessa aloin miettiä, mitä kukille tapahtuu festareiden jälkeen. Kukat ja kasvit eivät kuormita luontoa vaan ovat ekologisia ja maatuivia. En kuitenkaan usko, että kukkia tarvitsee heittää roskeen, vaan ne voi tarpeen tullessa esimerkiksi lahjoittaa johonkin hoitokotiin, miten on myös edellisenä vuotena tehty. Pysin myös siihen, että tarvittavat kukkaasetelmat ja kasvit voitaisiin toteuttaa luonnosta saatavilla materiaaleilla niin paljon kuin mahdollista. Ajatuksenani oli käyttää vanjoja pulloja maljakkoina sekä peltipurkkeja kukkaruukkuina.

Tehdessäni suunnitelmia tuli eteeni muutamia askarruttavia asioita. Sain workshopin tuloksien kautta ideaksi ripustaa tilaan viirejä. Viirien suhteen aloin miettiä materiaaleja ja sitä, mistä ne tulisi valmistaa. Ensiksi mietin, että paperista tai kartongista viirit olisi helpoin tehdä. Tulin kuitenkin siihen tulokseen, että se ei olisi järkevää. Jos jotain valmistetaan uutena, tahdon tehdä siitä sellaista, että sille on käyttöä myöhemminkin. Paperi ei ole kovin kestävä ja siksi se saattaakin esimerkiksi sisustusta purkaessa helposti rikkoutua. Tämän takia ajattelin, että viirit ommeltaisiin kankaasta, jotta ne olisivat kestävämpiä ja niitä voisi käyttää myöhemminkin. Kirpputoreja kierrellessäni tutkin minkälaisia kangasvalikoimia niistä olisi saatavilla. Kankaiden hinnat kirpputoreilla voivat olla yllättävänkin korkeat. Viireihin tulevat kankaat pyrittäisiin ostamaan kirpputoreilta ja kierrätyskeskuksista. Jos niitä ei sieltä löydy, en pidä kiellettynä myöskään sitä, että kangasta ostettaisiin kau-

pasta uutena. Ideana on kuitenkin valmistaa viirejä, joille on käyttöä myös myöhemmin. Yksi vaihtoehto on myös saada joiltain yrityksiltä ylijäämäkangasta, mutta sen mahdollisuuden epäonnistuesssa täytyi myös olla varasuunnitelmia.

Kun materiaalien käyttö selkiintyi ja tiesin, miten suunnitelmassani kannatti materiaalien kannalta edetä, oli suunnittelukin helpompi aloittaa. Etenkin workshopissa saatuja tuloksia oli helpompi ajatella ja työstää eteenpäin, kun tiesin ja osasin ajatella, voiko niitä toteuttaa omieni kriteerieni mukaan.

6.3 Inspiraatiot ja teemakonseptien valinta

Tärkeimpinä inspiraation lähteinäni ovat toimineet erilaiset blogit ja sisustuslehdet. Tee-se-itse-tyylisuunta on ollut se, johon olen tutustunut todella paljon etenkin blogien kautta. Ulkomaisilta sivustoilta löytyi paljon erilaisia ohjeita ja ideoita kyseen tyyllisuuntaan liittyen. Löysin paljon ideoita tavaroiden uusiokäyttöön liittyen, minkä vuoksi oli helpottavaa huomata, kuinka ajankohtainen aihe itselläni oli. Pelkäsinkin aluksi hieman sitä, kuinka paljon keksisin erilaisia ideoita kierrätettävien materiaalien suhteen. Pelko asiasta koitui kuitenkin turhaksi, sillä etenkin internetistä löytyi todella paljon erilaisia ideoita ja sivusta tee-se-itse-ideoihin liittyen.

Workshopissa käyttämäni teemakuvat (kuviot 8 ja 9) koostuivat pääosin erilaisista tee-se-itse-ideoista joita oli laidasta laitaan. Siinä inspiraationani toimi pääosin kierrättäminen ja uusiokäyttö. Pyrin tekemään konsepteista erilaisia muun muassa värien ja materiaalivalintojen kautta. Teemakuvien tarkoitus oli pääosin tuottaa workshopissa paljon erilaisia ideoita Paviljongin sisustamiseen liittyen. Edellä mainitut viirit ovat myös olleet yksi suuri inspiraation lähteeni. Näiden teemojen (kuvat 8 ja 9) pohjalta olen lähtenyt työstämään myös lopullisia konseptivaihtoehtoja. Kaikki ensimmäisetkin ideat ovat kulkeneet mukana koko prosessin ajan. Oli kuitenkin tärkeää muistaa koko ajan se, miten ideat voisi toteuttaa omassa työssäni etenkin budjettia ja kierrätysmateriaalien hyötykäyttöä ajatellen. Oli myös tärkeää koko ajan huomioida käyttäjien toiveet ja ideat tilan käytön ja somistamisen suhteen.

Workshopista kertyneet ideat ja ajatukset auttoivat itseäni todella paljon suunnittelussa. Workshopin tuloksien tuli toimia omien ideoitteni pohjana, jotta suunnitelmista saatiin käyttäjälähtöisiä. Workshopin tulokset toimivat myös todella paljon omien inspiraatioitteni lähteinä. Tulokset olivat tärkeitä, jotta pystyin suunnittelemaan viisi erilaista konseptia, joista toimeksiantajan kanssa valittiin yksi, jota lähdettiin työstämään loppuun asti. Viittä konseptia suunnitellessani otin huomioon käyttäjien mielipiteet erilaisista teemoista, joita olin heille workshopissa ehdottanut. Koska teema nimeltä ”Metalli, ruoste ja uusvanha” sai eniten ääniä, pyrin miettimään käyttäjien erilaisia ideoita ja toiveita laajemmin sen ympärillä. Tämä teema on toiminut pääosin viiden konseptini innoittajana. Tahdoin, että kaikki viisi konseptia olisivat tarpeeksi erilaisia, jotta niistä on helpoin erottaa heti se, mistä pitää ja mistä ei. Pyrin kuitenkin siihen, että kaikissa konsepteissa olisi niin sanotusti sama punainen lanka, jotta ideoita voisi tarpeen tullen myös yhdistellä keskenään. Pyrin konsepteja suunnitellessani huomioimaan materiaalit, joita olin todennut olevan saatavilla koko ajan. Konseptit ovat syntyneet workshopin tuloksien ideoista sekä niiden kautta itselleni syntyneistä uusista ideoista.

6.4 Kirjat-konsepti

Tässä konseptissa (Kuvio 11) inspiraationani toimivat vanhat kirjat. Ajatus kirjojen käytöstä sai alkunsa siitä, kun kotonani on opinnäytetyön aikana ollut niin älytön määrä kirjoja lainassa. Oli myös selvää, että kirjoja on saatavilla jokaiselta kirpputorilta sekä kierrätyskeskuksesta. Tästä lähti ideointi siitä, miten kirjoja voisi käyttää sisustuksessa ja erilaisissa sisustuselementeissä. Kirjoja käytettäisiin erilaisiin kukka-asetelmiin ja niistä tehtäisiin myös alla olevan kuvan mukaisia sisustuselementtejä, joita voisi laittaa roikkumaan esimerkiksi Paviljongissa olevista tukipuisista. Kirjoja voisi käyttää kuvan mukaisesti ”kukkaruukkuina”, joita voisi asetella esimerkiksi Paviljongin seiniä kiertäville istuinpenkeille. Kirjat olisivat konseptin pääidea, mutta niiden lisäksi tilasta löytyisi myös siellä jo valmiiksi roikkuvat riisipaperivalaisimet ja näiden lisäksi katosta roikkuisi myös paperipalloja. Paperipallot voitaisiin valmistaa esimerkiksi vanhoista sanomalehdistä. Lisäksi tilaan tulisi myös

vanhoja tauluja sekä eläviä kukkia tai kasveja. Taulut sijoitettaisiin ikkunoiden yläpuolella olevaan tilaan ja kukkia tulisi roikkumaan ikkunoiden eteen. Tämän suunnitelman toteuttamiseen tarvittaisiin vanhoja kirjoja, vanhoja kukkaruukkuja, vanhoja sanomalehtiä, kasveja sekä vanhoja tauluja. Ripustettavien kasvien kiinnittämiseen tarvittaisiin narua ja koukkuja. Kasvien kukkaruukut voisi myös maalata värikkäiksi, jotta tilaan tulisi hieman väriä ja iloisuutta.

Kuva poistettu

Kuvio 11. Konsepti nimeltä Kirjat

6.5 Väripilkku-konsepti

Tässä konseptissa (Kuvio 12) halusin keskittyä väreihin. Mielestäni konseptien joukossa on hyvä olla yksi värikkäämpikin vaihtoehto. Katosta roikkuisi riisipaperivalaisimien lisäksi silkkipaperipalloja, jotka voisivat olla vihreitä tukeakseen yhteensopivuutta tuolien kanssa. Ruokapöydillä olisi vanhoja pulloja, jotka toimisivat maljakkoina. Ajattelin ensin, että pullot voisi maalata esimerkiksi kuvassa esitetyllä tavalla, mutta se taas tuottaisi ongelman lasin kierrättämisen suhteen. Pullot voisivat siis olla aivan tavallista kirkasta tai värillistä lasia. Viinipullot olisivat tähän käyt-

tötarkoitukseen erittäin hyviä. Kattopalkkien väleihin tulisi erivärisiä värisiä viirejä ympäri tilaa. Viirit valmistettaisiin itse ompelemalla. Näiden lisäksi tilaan tulisi vielä kukkia tai viherkasveja. Paviljongin seinää kiertää kapea istuinpenkki ikkunan alapuolella, sen voisi koristella ruukkukasveilla. Ruukut maalattaisiin raikkaan värisiksi. Lisää kukkia tulisi roikkumaan myös kattopalkkeihin. Nämä kasvit laitettaisiin kartongista tehtyihin ”tötteröihin” jotka olisivat myös monivärisiä ja kirkkaita. ”Tötteröiden” sisälle tulisi pieni lasipurkki jotta kosteus ei tule pahvista läpi. ”Tötterö” toimisi kukkaruukkuna ja sen sisälle voisi ajatella laittavan myös luonnosta saatavaa heinää ja kasveja koristeeksi. Nämä ripustettaisiin siimalla tai vahvalla narulla, niiden painosta riippuen. Toteutukseen tarvittaisiin vanhoja viinipulloja, kukkia, esimerkiksi neilikoita, kangasta viireihin, silkkipaperia, vanhoja kukkaruukkuja, spraymaalaa, lasipulloja, narua ja siimaa sekä kartonkia ja nitoja.

Kuva poistettu

Kuvio 12. Konsepti nimeltä Väripilkku

6.6 Linnut-konsepti

Linnut-konseptin (kuvio 13) inspiraationa toimivat nimensä mukaisesti linnut. Tilaan tulisi roikkumaan isoja pahvisia lintuja, jotka olisivat siluetteja. Ajattelin ensin kolmiulotteisia lintuja, mutta niiden toteuttaminen olisi liian hankalaa ja aikaa vievää. Näiden lisäksi katosta roikkuisi myös riisipaperivalaisimia. Lintujen seurana katosta voisi roikkua sulkia, joita voitaisiin maalata koristeellisimmaksi ja värikäimmiksi alla olevan kuvan mukaisesti. Ikkunoiden yläpuolella olevaan tilaan ajattelin maalata lintuaiheisen taulun, joka kulkisi jokaisen ikkunan yläpuolella. Taulu voisi olla panoraamatyylinen ja se maalattaisiin esimerkiksi vanerille. Muutaman tukipuun päälle voisi askarrella linnunpesän. Toteutukseen tarvittaisiin vahvaa pahvia tai kartonkia, spray-maalia, sulkia, vanerilevyä ja maaleja sekä risuja ja oksia linnunpesää varten.

Kuvio 13. Konsepti nimeltä Linnut

6.7 Kulta&hopea-konsepti

Tämän konseptin (Kuvio 14) ideana oli tuoda tilaan hieman koristeellisempaa ulkonäköä. Ajattelin, että tilassa voisi käyttää melko paljon kylmiä värejä ja pintoja. Riisipaperivalaisimien seuraksi kattoon tehtäisiin erilaisia kolmiulotteisia moduuleja, jotka maalattaisiin kullan tai hopean värisiksi. Osan moduuleista voisi koristella vanhojen cd-levyjen ”murskalla” jolla tilaan saataisiin kevyesti koristeellinen tunnelma. Ikkunoiden yläpuolella olevaan tilaan laitettaisiin kehyksiä, joiden sisälle tulisi vanhoja ruokailuvälineitä. Nämä toimisivat tilassa tauluina. Ruokailuvälineet olisi voitu osittain kastaa värikkäisiin maaleihin kuvassa esiintyvällä tavalla. Näin niihin saataisiin hieman väriä ja iloisuutta. Näiden lisäksi tilaan tulisi kasveja ja kukkia. Ikkunoiden eteen tulisi roikkuvia kasveja, joiden kukkaruukut olisi myös maalattu ainakin osittain kullalla tai hopealla. Ikkunoiden alapuolella kiertävään penkkiin asetettaisiin kasveja, jotka olisivat vanhoissa peltipurkeissa tai mahdollisesti vanhoissa maitotonkissa, jos niitä olisi saatavilla. Toteuttamiseen tarvitaan vanhoja ruokailuvälineitä, vanhoja cd-levyjä, vahvaa pahvia tai kartonkia, kulta- ja hopea spraymaalaa, peltipurkkeja, kasveja sekä maitotonkkia. Tässäkin suunnitelmassa pyritään käyttämään luonnosta saatavia kasveja, jotta niitä kaikki ei tarvitsisi ostaa.

Kuva poistettu

Kuvio 14. Konsepti nimeltä Kulta & hopea

6.8 Kasvit-konsepti

Kasvit-konsepti (kuvio 15) koostuu pääosin kasveista ja luontoon liittyvistä elementeistä. Kasveja roikkuisi ikkunoiden edessä ja ikkunoiden yläpuolella voisi olla tauluja. Taulut voisivat olla niin sanottuja kasvitauluja eli esimerkiksi vaneripuuta käytettäisiin taulun pohjana ja siihen kiinnitettäisiin erilaisia kasveja ynnä muita luonnosta saatavia elementtejä, kuten käpyjä, sammalia, risuja ja niin edelleen. Kattopalkeista roikkuisi värikkäitä ”tötteröitä”, joissa olisi kasveja tai kukkia sisällä. ”Tötterö” toimisi koristeena kasvin oman ruukun ympärillä, kuten alla olevassa kuvassa näkyy. Materiaalina tähän käytettäisiin kartonkia. Näiden lisäksi kattopalkeissa kiertäisi värikkäitä viirejä, jotka toteutettaisiin itse ompelemalla. Näiden lisäksi katoista voisi roikkua muutama siluettilintu. Toteutukseen tarvitaan vanhoja kukkaruukkuja, kartonkia, nitoja, vanerilevyä, käpyjä, sammalia ynnä muita luonnon materiaaleja, kangasta viireihin sekä kasveja. Tässäkin toteuttamisessa pyritään käyt-

tämään mahdollisimman paljon luonnosta saatavia kukkia, heinää sekä esimerkiksi koivunoksia.

Kuva poistettu

Kuvio 15. Konsepti nimeltä Kasvit

6.9 Ideoita esiintymislavan käyttöön

Se mitä esiintymislavalle tulen laittamaan ei saa olla sellaista, että se lähtee helposti jonkin asiakkaan mukaan. Lavalla olevien koristeiden tulisi mielestäni olla myös melko massiivisia, jotta ne näkyvät Paviljongissa kaikkialle. Tämä kuvakollaasi on melko laaja, koska tahdoin esittää toimeksiantajalle monia erilaisia vaihtoehtoja ja saada myös hieman lisäideointia ja apua tämän suhteen. En tehnyt jokaiseen edellä mainittuun konseptiin omaa ideaa tai ehdotusta lavaan liittyen, sillä se tuntui todella vaikealta ja aikataulut alkoivat tulla vastaan. Lavan suunnittelu oli todella haastavaa ja vei myös paljon aikaa. Koska workshopissa tuli ilmi, että asiakkaat toivovat tilaan musiikkia, päätin, että lavalle tulisi vinylisoitin. Soittimen lisäksi lavalle tulisi myös kasveja sekä rock-henkisiä valokuvia. Valokuvat ripustetaisiin siimalla lavan etuosaan, josta ne erottuisivat ilman että lavalle täytyisi itse

nousta. Kasveja voisi asetella maitotonkkien tai puupölkkyjen päälle. Myös vanhat tikapuut voisivat toimia kukkatelineenä. Ideanani oli myös vanhojen kirjojen hyödyntäminen lavalla. Niistä voisi esimerkiksi tehdä kuvan mukaisia roikkuvia elementtejä, joissa avatun kirjan sivut olisi rullattuina. Alla yhteenveto (Kuvio 16) lavan sisustuksesta.

Kuvio 16. Ideoita esiintymislavalle

6.10 Toimeksiantajan palaute konsepteista

Kävin esittelemässä viisi edellä mainittua konseptiani Provinssirockin aluesomistajalle Anne-Maria Hirvoselle. Oli todella hyvä saada palautetta sekä miettiä asioita ja niiden toteuttamista myös yhdessä. Jokaisessa konseptissa oli jotain, mistä somistaja piti. Oli myös mukava huomata, kuinka samanlainen maku ja tyyli meillä oli erilaisten sisustusideoiden suhteen. Kasveilla oli melko suuri osa jokaisessa konseptissani, joka jännitti itseäni hieman lähinnä sen takia, koska kasvit maksavat. Konsepteja läpikäydessä somistaja kertoi, että on itsekin ajatellut Provinssialueelle paljon kasveja. Tulimme siihen tulokseen, että Paviljonkiin voitaisiin myös käyttää kasveja ja täten aluesomistuksestakin tulisi yhtenäisempi. Keräsimme jokaisesta

konseptista parhaimmat ideat ja aloimme yhdistellä niistä lopullista konseptia. Myös lavan käyttöön löysimme ideoita, joita lähdin työstämään eteenpäin.

Päätimme että jokaiseen pöytään tulisi eläviä kukkia. Maljakkona toimisivat vanhat pullot, esimerkiksi viinipullot olisivat tähän erittäin hyviä. Neilikat ovat edullisia ja pitkäikäisiä kukkia, joten niitä voisi esimerkiksi käyttää maljakoihin. Päätimme myös että Paviljongin ikkunoiden eteen tulisi kasveja roikkumaan. Samoin penkille, joka kiertää Paviljongin seinää. Kukkapurkit voisi maalata iloisen ja raikkaan värisiksi. Myös peltipurkkeja käytettäisiin kukkaruukkuina. Kesäkuussa alkaa olla jo melko vihreää, joten luonnostakin voisi ottaa esimerkiksi heinää tai koivunoksia koristeiksi. Pyrkimyksenä on, että kaikkia kukkia ei tarvitsisi ostaa. Näiden kukkien lisäksi Paviljongin tukipuihin tulisi roikkumaan värikkäitä pahvitötteröitä, joissa olisi myös kasveja. Tötteröt toimisivat kasvien ruukkuina. Niiden sisällä olisi esimerkiksi lasipurkki, jotta kasvin mullasta tuleva kosteus ei tule pahvista läpi.

Tukipuihin tulisi myös värikkäitä viirejä, joita menisi pitkin koko paviljonkia. Viirit voisi valmistaa paperista tai kankaasta. Päätimme, että viirit olisivat kankaisia, jotta ne säilyisivät paremmin ja niitä voisi käyttää jatkossakin. Tähän tarkoitukseen tulevia kankaita etsisimme kierrätyskeskuksesta sekä kirpputoreilta.

Tulimme siihen tulokseen, että lavalle ei tule musiikkia, sillä se toisi tilaan liikaa häiriötä. Maitotonkat ja puupölkyt saivat suurta suosiota, joten niitä päätettiin käyttää lavalla. Nämä toimisivat kukkien telineinä. Alustavana ideana olisi maitotonkkinen käyttö, mutta jos niitä ei löydy lainalle tarpeeksi montaa, voitaisiin niiden tilalta käyttää puupölkkyjä.

Itselläni oli syntynyt myös idea maalaustelineiden käytöstä, jos niitä saisi jostain koulusta lainalle. Ne ovat massiivia ja isoja ja niihin voisi laittaa esille maalauksia tai tauluja. Tätä pohtiessamme saimme ideaksi tehdä lavalle liitutauluja joihin voisi kirjoittaa esimerkiksi ravintolan menut. Liitutaulut asetettaisiin maalaustelineisiin. Liitutaulut voitaisiin valmistaa esimerkiksi vanerilevystä, jotka maalattaisiin liitutaulumaalilla. Tällaisille tauluille somistaja veikkaisi olevan jatkossakin käyttöä, joten niiden valmistaminen ei olisi ainakaan turhaa. Jos maalautatelineitä ei saada lainalle, voidaan liitutaulut ripustaa katosta roikkumaan. Se, miten lava tultaisiin koristelemaan kehittyi melko myöhään. Vaikka konseptini olivatkin omasta mielestäni

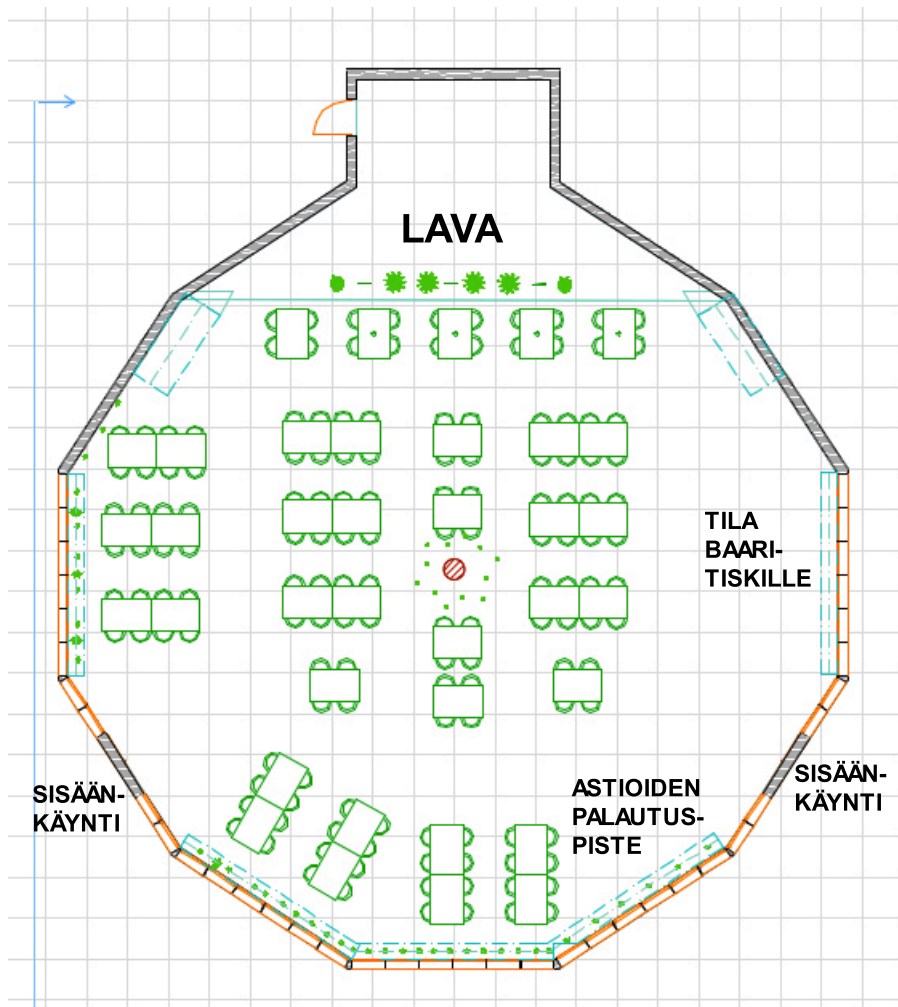
melko laajoja esittelyyn tullessani, saimme niistä koottua silti hyvän lopullisen idean. Itse olin ajatellut tilaan hieman likaa kaikkea, joten oli hyvä saada rakentavaa palautetta siitä, minkälaisena aluesomistaja itse tilan näkisi. Alla yhteenveto siitä, mitä lopullinen konsepti tulisi sisältämään (Kuvio 17).

Kuvio 17. Paviljonkiin valittu sisustus

7 VALITTU SISUSTUSSUUNNITELMA

Lopullinen idea sisustussuunnitelmasta selkeentyi tapaamisellani aluesomistajan kanssa, missä hän antoi palautetta viidestä konseptistani. Teimme yhdessä yhteenvedon siitä, mitä lopulliseen tilaan tulisi (Kuvio 17). Ennen kuin aloin rakentamaan lopullista sisustussuunnitelmaa ArchiCAD-ohjelmalla, täytyi minun hahmottaa ja suunnitella ruokailuryhmien järjestys tilaan. Asiakaspaiikkoja tilaan tuli noin 150. Neljän hengen ruokailuryhmiä tilaan tulisi 37 kappaletta mikä tuntui todella paljolta. Pöytien mahduttaminen tilaan ei ollut nopea eikä helppo työ. Tilaan tuli jättää myös tarpeeksi tilaa baaritiskille sekä astioidenpalautuspisteelle. Näiden tilojen hahmottamista vaikeutti vielä sekin, että niiden lopullisesta koosta ei ollut vielä varmaa tietoa. Jätin baaritiskille ja astioidenpalautuspisteelle melko laajan tilan ja sain kaikki 37 pöytää mahtumaan tilaan melko hyvin. Suunnittelemaani tilaan tulisi 152 asiakaspaiikkaa. Jos astioidenpalautuspiste tai baaritiskin tila jää liian pieneksi, voi tilasta poistaa yhden ruokailuryhmän, jonka jälkeen tilassa on kuitenkin vielä 148 asiakaspaiikkaa. Pyrin laittamaan tilaan niin neljän- kuin kahdeksankin hengen pöytäryhmiä. Oli tärkeää huomioida, että istumapaikat eivät ole liian ahtaita tai liian lähellä toisiaan (Kuvio 18).

Kuvio 18. Lopullinen pohjapiirustus

Alkaessani työstää lopullista suunnitelmaa ArchiCAD-ohjelmalla, tuli siihen vielä pieniä muutoksia. Keskitolpan ympärille oli suunniteltu värikkäitä tötteröitä, joiden sisällä olisi kukkia (Kuvio 19). Koska tötteröt valmistettaisiin pahvista, ei niistä tulisi kovin isoja. Suunnitellessani tilaa huomasin, että kukkakoristeet näyttivät katon rajassa aivan liian pieniltä. Koska ne olivat hauska ja värikäs yksityiskohta, päätin sijoittaa ne ikkunoiden eteen, missä niitä pääsisi ihastelemaan lähempää. Tötteröihin käytettävän pahvin tulisi olla paksua ja vahvaa, jotta tötteröistä saataisiin vahvoja ja kestäviä. Näin niille voitaisiin antaa jatkossakin käyttömahdollisuus. Pahvitötteröiden joukossa voisi olla myös muutama sanomalehdistä tehty tötterö. Tötteröiden valmistamiseen kannattaa käyttää nitojaa, jotta saumat saadaan tarpeeksi kestävästi kiinni. Kukka-asetelmat roikkuisivat katosta värikkäillä naruilla, tai siimalla. Kattoon tulisi asettaa pieniä koukkuja näitä varten, tai sitten ne tulisi

niitata paikoilleen. Kukka-asetelmiin olisi tarkoitus käyttää mahdollisimman paljon luonnosta saatavia kasveja ynnä muita materiaaleja jotta kustannuksissakin säästettäisiin. Ikkunoiden eteen oli ensin suunniteltu ripustettavia ruukkukasveja, mutta niiden käytön poistin lopullisesta ideastani kokonaan.

Kuvio 19. Ikkunoiden eteen tulevat kukka-asetelmat
(Rachel Smith, 2012)

Kehitin Paviljongin keskitolpan ympärille uuden idean. Keskitolpan läheisyyteen tulee roikkumaan viinipulloja, joissa olisi kukkia tai muita kasveja koristeina (Kuvio 20). Myös korkea heinä ja risut sopisivat pullojen sisään. Ripustamiseen käytettäisiin vahvaa ja melko jäykkää narua, jotta se ei pääse liukumaan tai löystymään pullon kaulalta. Pullot voisi ripustaa kiinni kattopalkkeihin esimerkiksi sitomalla tai nitomalla. Mielestäni viinipullot ovat hauska ja kaunis yksityiskohta tilassa. Jotta pullot saisivat huomiota niitä ei tulisi ripustaa liian korkealle.

Kuvio 20. Paviljongin kattoon tulevien pullojen demonstraatio

Kattopalkkien väleihin ripustetaan viirejä (Kuvio 21). Viirit olisi valmistettu esimerkiksi vanhoista verhoista, mikäli sellaisia löydetään tarpeeksi paljon. Mallinnuskuvassa (Kuvio 26) viirien sävyt ovat otettu Provinssirockin tämän vuoden logosta (Liite 3). Tavoitteena on, että viirikangas olisi kierrätysmateriaaleista valmistettu, mutta jos oikeanlaista ja oikeansävyistä kangasta ei löydy, ostetaan sitä uutena kangaskaupasta. Viiriin tulevan kolmion korkeus olisi noin 30 cm ja leveys noin 25 cm. Kolmiot kiinnitettäisiin esimerkiksi vahvaan naruun. Nopein tapa valmistaa viirit on leikata kankaasta salmiakin muotoisia paloja, jolloin viirin kolmiot taitettaisiin yhteen ja naru jäisi kankaiden sisään. Näin viirin molemmille puolille saataisiin myös samanlainen kangas. Viirit voidaan nitoa kiinni naruun tai jos aika riittää, voidaan viirit myös ommella ompelukoneella. Tärkeintä on, että viireistä valmistetaan kestäviä, jotta niitä voidaan käyttää myöhemmissäkin tapahtumissa.

Kuvio 21. Esimerkki kattopalkkien väleihin tulevista viireistä (AForestFrolic, 2010)

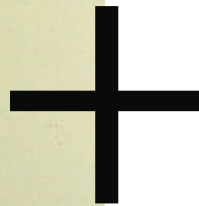
Jokaiseen ruokapöytään tulee yksi viinipullo, jonka sisälle tulee kukka (kuvio 22). Esimerkiksi Neilikka olisi tähän käyttötarkoitukseen oikein hyvä. Neilikan yhdessä oksassa on muutama kukan nuppu ja sen varsi on sopivan pitkä pullon sisälle. Siitä on saatavilla myös paljon eri värivaihtoehtoja. Valkoisen pöytäliinan lisäksi pöytiin tulee kaitaliinat. Niiden väri päätetään vasta lähempänä tapahtumaa, mutta olen ajatellut väriksi valkoista tai vaalean harmaata. En laittaisi kaitaliinaksi kovin vahvaa väriä, ettei tilan värimaailmasta tule liian sekava.

Kuvio 22. Ruokapöytiin tuleva viinipullokoriste

Lavalle tulee 3 kappaletta maalaustelineitä, joihin tehdään liitutaulut (kuvio 23). Liitutauluihin voisi kirjoittaa esimerkiksi menut, mutta niihin voisi mielestäni myös piirtää jotain. Maalaustelineiden saatavuudesta ei ole vielä varmuutta, mutta niitä

yritetään saada lainalle. Mikäli lainaaminen ei onnistu, asetetaan liitutaulut nojaamaan puupölkkyjä vasten. Liitutaulut voi myös ripustaa kattoon, jolloin ne leijuisivat ilmassa. Lisäksi lavalle tulee maitotonkkia, joiden päälle asetetaan kukka-asetelmia (kuvio 24). Näitä lavalle tulisi kuusi kappaletta. Mikäli maitotonkkia ei löydetä ja saada lainalle tarpeeksi montaa, käytetään niiden tilalle puupölkkyjä (kuvio 24). Maitotonkkien päälle tultavat kukka-asetelmat voisivat olla hieman massiivisempia kuin tilan muut kukka- ja kasvikoristeet. Kukkien valinta ja tilaus tapahtuu vasta lähempänä festivaaleja.

Kuvio 23. Lavalle tuleva maalausteline+liitutaulu (Mrs Scarborough, 2006)

Kuvio 24. Maitotonkka ja puupölkky

Paviljongin seinää kiertää kapea istuinpenkki, jossa asiakkaat eivät kuitenkaan istu, sillä penkin edessä on miltei koko ajan ruokapöytiä. Penkille tulisi myös kukka- ja kasviasetelmia aina niihin kohtiin, missä ruokapöytä ei ole edessä. Kukkaruukkuina käytettäisiin vanhoja peltipurkkeja, joista osan voisi myös maalata (kuvio 25). Koska peltipurkit ovat melko pieniä ja kapeita, ajateltiin niihin laittaa kaupasta saatavia yrttejä tai pieniä orvokkeja. Näidenkin kukkien valinta tapahtuu vasta lähempänä festivaaleja.

Kuvio 25. Kukkaruukuiksi käytettävät peltipurkit

Suunnittelin lopullisen työn ArchiCAD-ohjelmalla mallintaen. Tällä pystyin mallintamaan tilan oikean kokoiseksi, sekä hahmottaa miltä sisustussuunnitelmani sielä oikeasti näyttäisi. Ohjelman avulla oli helppo suunnitella ja nähdä, miltä etenkin pienet somisteet tilassa näyttäisivät. Myös värimaailmaa oli helpompi hahmottaa ja suunnitella tämän ohjelman avulla.

Kuvio 26. Näkymä pääoven suunnalta

Kuvio 27. Ikkunoiden edessä olevat kukkakoristeet

Kuvio 28. Esiintymislavan sisustus

Kuvio 29. Pullokoristeet

Kuvio 30. Penkeille tulevat kukat

7.1 Lopullisen konseptin varasuunnitelma

Kuten edellä mainitsin, oli joidenkin ideoiden kohdalla oltava varasuunnitelma. Näitä olivat lavalle tulevien puupölkkyjen käyttö maitotonkkien tilalta, sekä liitutaulujen ripustaminen kattoon tai niiden sijoittaminen nojaan puupölkkyjä vasten. Tein varasuunnitelman siksi, jos kaikkia lainattavia tuotteita ei saadakaan hankittua. Oli tärkeää, että suunnitelma oli suunniteltu loppuun asti, ettei viimehetken muutoksia tule esimerkiksi siinä vaiheessa kun kaikki pitäisi alkaa olla jo valmista. Varasuunnitelmassa olen käyttänyt viireissä eri värejä, jotka ovat myös otettu Provinssi-rockin logosta (Liite 3).

Kuvio 31. Varasuunnitelma

Kuvio 32. Varasuunnitelma lavan käyttöön

8 POHDINTA

Valitsin tämän aiheen itselleni, koska olen muutamana edellisvuotena ollut mukana tekemässä Provinssirockin aluesomistuksia. Kaikki siellä tekemäni projektit ovat olleet hauskoja ja kivoja tehdä. Ajattelin jo melko aikaisessa vaiheessa, että sinne olisi myös mukava tehdä opinnäytetyönä jotain suunnittelua. Tärkein kriteeri opinnäytetyön aiheen valitsemiseen oli se, että työ on kiinnostava ja mielekäs tehdä. Eniten haastetta työlleni toi se, että en ollut sisustussuunnitteluja kovinkaan paljon aiemmin tehnyt, jonka vuoksi ArchiCAD- mallinnusohjelma ei ollut itselleni se kaikkein tutuin suunnitteluohjelma. Halusin kuitenkin haastaa itseni ja valitsin opinnäytetyökseni sisustussuunnitelman teon ja suunnittelun.

Aluksi oli vaikea päästä vauhtiin, sillä kirjallisuuden ja muiden lähteiden löytäminen tuntui haastavalta. Tutkimuskysymyksen rajaaminen tuntui melko vaikealta, mutta se kuitenkin selkeytyi samalla kun projekti eteni. Myös produktiivisen osan aloittaminen tuntui hankalalta lähteiden vähäisyyden ja tutkimuskysymyksen epävarmuuden takia. Jälkeenpäin ajateltuna olisi ollut tärkeää vain alkaa kirjoittamaan ja suunnittelemaan produktiivista osaa, sillä tiesin kuitenkin sisustussuunnitelmaani liittyvät kriteerit ja rajaukset. Keskityin liikaa tutkimuskysymykseen ja sen rajaamiseen.

Produktiivinen osa pääsi kunnolla alkuun vasta workshopin jälkeen. Onneksi pidin sen opinnäytetyön alkuvaiheissa. Opin osallistavista suunnittelumenetelmistä jälleen paljon uutta. Käyttäjälähtöinen suunnittelu oli tärkeä osa projektiani ja omaa suunnitteluani. Workshopin pitäminen tuntui jännittävältä ja vaikealta, vaikka olin jo kerran aiemmin pitänyt workshopin eräässä toisessa suunnittelutyössäni. Aiempi workshop auttoi sen verran, että tiesin suunnilleen, mihin varautua ja mitä workshopin pitäminen käytännössä tarkoittaa. Jännityksestä huolimatta kaikki meni hyvin ja olen tyytyväinen pitämään workshopiin ja sieltä saamiini tuloksiin. Menetelmä osoittautui toimivaksi jälleen kerran. Opin osallistavista menetelmistä paljon uutta teoretietoa ja koen itseni jälleen paremmaksi ja varmemmaksi suunnittelijaksi.

Vaikeinta oli kirjoittaa ekologisuudesta, sillä aihe on todella laaja. Aiheen rajaaminen oli hankalaa, mutta mielestäni onnistuin siinä hyvin. Opin tutkiessani paljon

uusia asioita etenkin ekologisuuteen ja kierrättämisen tärkeyteen liittyen. Se herätti itsessäni koko ajan enemmän ja enemmän kiinnostusta tutkimustani kohtaan, jolloin siitä kirjoittaminenkin oli helpompaa.

Se, että työ oli haastava, teki siitä samalla mielekkään. Pidän siitä, että opin tekeillä ja vaikeuksien kautta. Projekti voisi koitua tylsäksi, jos kaikki menisi hyvin eikä vastoinkäymisiä tulisi. Hankalinta työn suunnittelussa oli se, että en päässyt tilaan mittaamaan ja konkreettisesti kokeilemaan erilaisia ideoitani, mitä tilaan olin suunnitellut. Pystyin kuitenkin mallinnusohjelman avulla hahmottamaan tilan melko hyvin ja sen avulla näkemään miltä asiat siellä näyttäisivät.

Suunnittelussa piti koko ajan huomioida niin monia asioita ja se teki projektistani melko haastavan. Ekologisuus, kierrätysmateriaalien hyötykäyttö, suunnitelman nopea rakentaminen ja purkaminen, edullisuus sekä käyttäjälähtöisyys. Oli paljon asioita, joita tuli ottaa suunnittelussa koko ajan huomioon. Haasteita ja vastoinkäymisiä riitti, eikä suunnittelu ollut kovin yksinkertaista. Siitä huolimatta koko projekti tuntui itselleni kaikin puolin kivalta.

Olen todella tyytyväinen myös toimeksiantajaani. Heidän kanssa oli hauska tehdä yhteistyötä ja projekti tuntui etenevän koko ajan aikataulun mukaisesti. Sain kehittävästä palautetta minkä avulla suunnitelmiani oli aina helpompi kehittää ja viedä eteenpäin. Lopullisesta suunnitelmasta tuli molempia osapuolia miellyttävä kokonaisuus, jota lähdemme rakentamaan lähempänä kesää. Sain projektin aikana kerättyä itselleni myös pienen työryhmän, joka lähtee kanssani toteuttamaan Paviljongin sisustussuunnitelmaa.

Toivoisin, että saisin käyttäjiltä vielä palautetta, kun sisustussuunnitelma valmistuu nähtäväksi Provinssirock 2013 festivaaleille.

LÄHTEET

- AForestFrolic, 2010. Flickr. [Verkkosivusto]. 7.4.2010. [Viitattu 19.3.2013]. Saatavana: <http://www.flickr.com/photos/stampinmom/4504345368/>
- Ahlqvist, K. & Raijas A. 2004. Ihanne ja todellisuus: Näkökulmia kulutuksen muutokseen. Helsinki. Tilastokeskus.
- Ahola, R. 2012. Kohtaaminen vastuullisessa muotoilussa. Sisustustekstiilisarjan suunnittelu Mum'sille. [Verkkojulkaisu]. Metropolia Ammattikorkeakoulu. Muotoilija AMK. Tekstiilisuunnittelu. Opinnäytetyö. [Viitattu 29.3.2013]. Saatavana: http://publications.theseus.fi/bitstream/handle/10024/51105/Ahola_Reetta.pdf?sequence=1
- Antila, K. 2008. Pysäytä ilmastonmuutos – suomalaisen arjen valintoja. Helsinki: Edita Publishing Oy.
- Brusin, T. 2008. Vihreä Lanka. [Verkkojulkaisu] Kehdosta kehtoon. [viitattu 7.3.2013]. Saatavana: <http://www.vihrealanka.fi/node/3028>
- Design+. 2012. Mitä on vastuullinen luovuus? [Verkkosivusto]. Design+. [Viitattu 2.3.2013]. Saatavana: <http://www.designplus.fi/fi/blogi/mit%C3%A4-vastuullinen-luovuus>
- Eskola, J. & Suoranta. J. 1998. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Tampere: Vastapaino.
- Fuad-Luke, A. 2002. The Eco-Design Handbook. A Complete Sourcebook for the Home and Office. Ltd., London: Thames & Hudson.
- Hirvonen, A-M. & Kivelä, M. 2013. Provinssirockin aluesomistaja sekä Selmun tuotantopäällikkö. Keskustelu. 17.1.2013.
- Huotari, P., Laitakari-Svärd, I., Laakko, J. & Koskinen, I. 2003. Käyttäjäkeskeinen tuotesuunnittelu. Gummerus. Saarijärvi.
- Jaksola, J. 2013. Savon Mafian toimitusjohtaja. Keskustelu 15.2.2013.
- Keinonen, H. 2009. Käyttäjäkeskeinen muotoilu. Teoksessa Vihma, S. (toim.) Suomalainen muotoilu. Kohti kestäviä valintoja. Porvoo. WS Bookwell Oy.
- Kähönen, H. 2009. Kohti kestäväää kehitystä. Teoksessa Vihma, S. (toim.) Suomalainen muotoilu. Kohti kestäviä valintoja. Porvoo. WS Bookwell Oy.

- Laurila, T. 2004. Virtuaaliyliopisto. [Verkkojulkaisu]. Muotoilu 4E. [Viitattu 12.3.2013]. Saatavana: <http://www.uiah.fi/virtu/materiaalit/muotoilu4e/johdanto.html>
- Metsähallitus. 2011. [Verkkojulkaisu]. [Viitattu 29.3.2013]. Saatavana: <http://www.luontoon.fi/RetkeilynABC/ymparistovinkit/ymparistovaikutustenmittarit/Sivut/Default.aspx>
- Mrs Scarborough. 2006. Wikimedia commons. [Verkkojulkaisu]. 16.8.2006. [Viitattu 1.4.2013]. Saatavana: http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/a/ae/Tripod_easel.jpg
- Nurmela, J. 2008. Muutosten edellytysten ja esteiden kokonaiskehikko. Teoksessa Ahlqvist, K., Raijas, A., Perrels, A., Simpuura, J., Uusitalo, L. (toim) Kulutuksen pitkä kaari: niukkuudesta yksilöllisiin valintoihin. Helsinki: Yliopistopaino.
- Provinssirock, 2013. Provinssirock. Ihmisten juhla. [Verkkosivusto]. 2013. [Viitattu 30.3.2013]. Saatavana: <http://www.provinssirock.fi/>
- Pöntinen, K. 2013. Kuva käyttäjästä. [Piirustus]. [Viitattu 25.3.2013]. © Kaisa Pöntinen.
- Rachel Smith. 2012. Penelope & Pip. Where art, design and magic meet to play. [Blogimerkintä] 12.11.2012. [Viitattu 9.3.2013]. Saatavana: <http://www.penelopeandpip.com/diy-project-30-miniature-hanging-garden/>
- RT SM-21081. 1998. Ohje sisusteiden paloturvallisuudesta. Sisäasiainministeriö, pelastusosasto, ohje 4/011/98. Helsinki: Rakennustieto.
- Sandberg, F. 2011. Visual inquiry: a tool for presenting and sharing contextual knowledge. [Verkkojulkaisu]. Helsinki: Nordic Design Research Conference 2011. [Viitattu 5.3.2013]. Saatavana: <http://designresearch.fi/nordes2011/docs/Nordes2011-Proceedings.pdf>
- Sanders, E., 2002. From user-centered to participatory design approaches. Design and the social sciences: making connections. [Verkkojulkaisu]. MakeTools. [Viitattu 26.2.2013]. Saatavana: http://www.maketools.com/articles-papers/FromUsercenteredtoParticipatory_Sanders_%2002.pdf
- Sanders, E. Brand, E. & Binder, T. 2010. A Framework for organizing the tools and techniques of participatory design. [Verkkojulkaisu] Maketools. [viitattu 28.2.2013]. Saatavana: <http://www.maketools.com/articles-papers/PDC2010ExploratoryFrameworkFinal.pdf>
- Sanders, E. & Stappers P. 2008. Co-creation and the new landscapes of design. [Verkkojulkaisu]. MakeTools. [Viitattu 18.2.2012]. Saatavana:

http://www.maketools.com/articles-papers/CoCreation_Sanders_Stappers_08_preprint.pdf

Sanders, E. & Westerlund B. 2011. Experiencing, exploring and experimenting in and with co-design spaces. [Verkkojulkaisu]. Maketools. [Viitattu 26.2.2013].

Saatavana: <http://www.maketools.com/articles-papers/SandersWesterlundNordes2011.pdf>

Savon Mafia. 2012. [Verkkosivusto]. [Viitattu 5.3.2013]. Saatavana:

<http://www.savonmafia.fi/catering/>

Shemeikka, K. 2012. Ekologisuus Ilosaarirock-festivaalin rakentamisessa [Verkkojulkaisu]. Joensuu: Joensuun Ammattikorkeakoulu.Liiketalouden koulutusohjelma. Opinnäytetyö. [Viitattu 29.3.2013]. Saatavana:

<http://publications.theseus.fi/handle/10024/39013>

Tuulari, J. Monipuolista toimintaa. Teoksessa J. Tuulari & J. Latva-Äijö (toim.) Provinssirock Ihmisten Juhla. 2000. I-print Oy. Seinäjoki.

Tuulari, J. Konkurssin uhka ja taistelu sitä vastaan. Teoksessa J. Tuulari & J. Latva-Äijö (toim.) Provinssirock Ihmisten Juhla. 2000. I-print Oy. Seinäjoki.

Vihma, S. 2009. Suomalainen muotoilu. Kohti kestäviä valintoja. Porvoo. WS Bookwell Oy.

Ympäristöministeriö. 3.1.2012. Kestävä kehitys. [Verkkojulkaisu]. [Viitattu 10.2.2013]. Saatavana:

<http://www.ymparisto.fi/default.asp?contentid=419418&lan=FI>

Ympäristöministeriö. 15.11.2011. Jätteet. [Verkkojulkaisu]. [Viitattu 10.2.2013].

Saatavana: <http://www.ymparisto.fi/default.asp?node=103&lan=fi>

Ympäristöministeriö. 3.1.2012. Materiaalitehokkuus. [Verkkojulkaisu]. [Viitattu 10.2.2013]. Saatavana:

<http://www.ymparisto.fi/default.asp?contentid=402421&lan=FI>

KUVAKOLLAASIEN LÄHTEET

Ideoita esiintymislavalle:

Craft Houston. Ei päiväystä. [Verkkosivusto]. Houston Center for Contemporary Craft. [viitattu 3.3.2013]. Saatavana: <http://www.crafthouston.org/wordpress/wp-content/uploads/2012/02/DeLyria-Elizabeth-ceramic-birch-logs-268x374.jpg>

Disfunctional Designs. Ei päiväystä. [Blogimerkintä]. Disfunctional Designs. [viitattu 20.3.2013]. Saatavana: http://1.bp.blogspot.com/_z9bXN_C2Ag/UEYayOoz7gI/AAAAAAAAAH60/EZmLDYakIKK/s1600/plants.jpg

The Guargian. 3.4.2012. [Verkkosivusto]. Emili Sanen, The Guardian. [viitattu 3.3.2013]. Saatavana: <http://www.guardian.co.uk/lifeandstyle/shortcuts/2012/apr/03/pot-plants-in-the-office>

Mabrosgroup. Ei päiväystä. [Verkkokauppa]. Intia: Mabrosgroup oy. [viitattu 1.3.2013]. Saatavana: <http://www.mabrosgroup.com/images/products/limage/MG-501720.jpg>

Marimekko. Ei päiväystä. [Verkkosivusto]. Marimekko oyj. [viitattu 28.3.2013]. Saatavana: <http://marimekko.fi>

Minoa. Taiteilijatarvikkeiden nettikauppa. Ei päiväystä. [Verkkokauppa]. Minoa oy. [Viitattu 5.3.2013]. Saatavana: http://www.minoa.fi/images/gloucester_maalaustelinem.jpg

Scrphacker. Ei päiväystä. [Blogimerkintä]. Scrphacker. [Viitattu 16.3.2013]. Saatavana: <http://scrphacker.com>

Verkkokauppa. Ei päiväystä. [verkkokauppa]. Helsinki: Verkkokauppa.com. [Viitattu 5.3.2013]. Saatavana: http://www.verkkokauppa.com/files/images/99/2_129272-600x523.jpeg

Kasvit-konsepti:

Penelope & Pip. 12.11.2013. [Blogimerkintä]. Rachel Smith, Penelope & Pip. [Viitattu 9.3.2013]. Saatavana: <http://www.frankie.com.au/blogs/craft/exclusive-frankie-diy-hanging-plant-holders>

K Sarah Designs. Ei päiväystä. [Blogimerkintä]. California, K Sarah Designs. [Viitattu 10.3.2013]. Saatavana: <http://ksarahdesigns.typepad.com/my-blog/page/4/>

Kirjat-konsepti:

Seakettle. Ei päiväystä. [Blogimerkintä] Jennifer, Seakettle. [Viitattu 10.2.2013]. Saatavana: <http://seakettle.com/?p=3009>

Wornthreadbare. 6.2.2012. [Blogimerkintä]. Wornthreadbare. [Viitattu 12.2.2013]. Saatavana: <http://wornthreadbare.blogspot.fi/2012/02/diy-inspiration-hanging-plant-garden.html>

Remodelista. Ei päiväystä. [verkkokauppa]. Remodelista. [9.3.2013]. Saatavana: http://remodelista.com/img/sub/uimg//04-2012/700_white-paper-lamp-ikea-regolit.jpg

Scrphacker. 27.3.2012. [Blogimerkintä]. Scrphacker. [13.2.2013]. Saatavana: <http://scrphacker.com/book-diy/>

Sunset. Ei päiväystä. [Verkkosivusto]. Miranda Jones, Sunset. [viitattu 20.3.2013]. Saatavana: <http://img4-3.sunset.timeinc.net/i/2010/12/foraged-plants-1210-l.jpg?400:400>

Remodelista. Ei päiväystä. [verkkokauppa]. Remodelista. [9.3.2013]. Saatavana: http://remodelista.com/img/sub/uimg//04-2012/700_white-paper-lamp-ikea-regolit.jpg

Scrphacker. Ei päiväystä. [Blogimerkintä]. Scrphacker. [14.3.2013]. Saatavana: <http://scrphacker.com>

Sunset. Ei päiväystä. [Verkkosivusto]. Miranda Jones, Sunset. [viitattu 20.3.2013]. Saatavana: <http://img4-3.sunset.timeinc.net/i/2010/12/foraged-plants-1210-l.jpg?400:400>

Kulta ja hopea-konsepti:

Anno. Ei päiväystä. [Verkkokauppa]. Vaasa: Antiq. [Viitattu 13.3.2013] Saatavana: http://www.anno.fi/popup_image_extra.php?plD=5144&id=1

Bunning warehouse. Ei päiväystä. [Verkkokauppa]. Bunnin warehouse oy. [viitattu 1.3.2013] Saatavana: http://www.bunnings.com.au/products_product_spray-paint-white-knight-300g-super-gold_P1571040.aspx

Lovely Indeed. 13.8.2013. [Blogimerkintä]. Lovely Indeed. [Viitattu 12.2.2013]. Saatavana: <http://lovelyindeed.com/diy-painted-terra-cotta-pots/>

Remodelista. Ei päiväystä. [Verkkokauppa]. Remodelista. [Viitattu 9.3.2013]. Saatavana: http://remodelista.com/img/sub/uimg//04-2012/700_white-paper-lamp-ikea-regolit.jpg

Scrphacker. Ei päiväystä. [Blogimerkintä]. Scrphacker. [Viitattu 15.3.2013]. Saatavana: <http://media.scrphacker.com/2012/06/diy-disco-ball.jpeg>

Scrphacker. 6.1.2012. [Blogimerkintä]. Scrphacker. [10.2.2013]. Saatavana: <http://scrphacker.com/tin-jar/>

Scrphacker. 28.2.2012 [Blogimerkintä]. Scrphacker. [14.2.2013]. Saatavana: <http://scrphacker.com/upcycled-cutlery/>

Linnut-konsepti:

Clker. Ei päiväystä. [Verkkosivusto]. Naresh, Clker. [Viitattu 15.3.2013]. Saatavana: <http://www.clker.com/clipart-211186.html>

Remodelista. Ei päiväystä. [verkkokauppa]. Remodelista. [Viitattu 9.3.2013]. Saatavana: http://remodelista.com/img/sub/uimg//04-2012/700_white-paper-lamp-ikea-regolit.jpg

The IPKat. Ei päiväystä. [Blogimerkintä]. The IPKat. [Viitattu 16.3.2013]. Saatavana: <http://ipkitten.blogspot.fi/2012/05/strictly-for-birds.html>

Scrphacker. Ei päiväystä. [Blogimerkintä]. Scrphacker. [Viitattu 14.3.2013]. Saatavana: http://media.scrphacker.com/2012/10/17944098485853428_l7tI1BDI_c.jpg

Squidoo. Ei päiväystä. [Verkkokauppa] Squidoo. [Viitattu 12.2.2013]. Saatavana: http://i1.squidoocdn.com/resize/squidoo_images/590/draft_lens19285522module158125082photo_1333346066_a_a_a.jpg

Teemavaihtoehdot 1-2:

K Sarah Designs. Ei päiväystä. [Blogimerkintä]. California, K Sarah Designs. [Viitattu 15.2.2013]. Saatavana: <http://ksarahdesigns.typepad.com/.a/6a015433e2ad49970c017ee87d26db970d-pi>

K Sarah Designs. 8.7.2012. [Blogimerkintä]. California, K Sarah Designs. [Viitattu 14.2.2013]. Saatavana: <http://blog.monosquare.com/post/26802772010/diy-wax-paper-planters>

Etsy. Ei päiväystä. [Verkkokauppa]. Etsy. [Viitattu 10.3.2013]. Saatavana: <http://www.etsy.com/listing/111296725/mini-polka-dot-1-tissue-paper-pom-diy>

Hd Wallpapers List. Ei päiväystä. [Verkkosivusto]. Hd Wallpapers List. [Viitattu 9.2.2013]. Saatavana: <http://hdwallpaperslist.com/3d-paper-art/>

Indo Home Design. 30.5.2012 [Verkkosivusto]. Indo Home Design. [Viitattu 2.2.2013]. Saatavana: <http://indohomedesign.net/nordic-interior-design-in-black-and-white-color-scheme/>

Scrphacker. 26.4.2012. [Blogimerkintä]. Scrphacker. [10.2.2013]. Saatavana: <http://scrphacker.com/old-door-diy/>

Scrphacker. 28.2.2012 [Blogimerkintä]. Scrphacker. [14.2.2013]. Saatavana: <http://scrphacker.com/upcycled-cutlery/>

Scrphacker. 10.2.2012. [Blogimerkintä]. Scrphacker. [11.2.2013]. Saatavana: <http://scrphacker.com/hack-umbrella/>

Scrphacker. 6.1.2012. [Blogimerkintä]. Scrphacker. [10.2.2013]. Saatavana: <http://scrphacker.com/tin-jar/>

Scrphacker. 21.12.2011. [Blogimerkintä]. Scrphacker. [11.2.2013]. Saatavana: <http://scrphacker.com/cool-spools/>

Scrphacker. 24.1.2012 [Blogimerkintä]. Scrphacker. [11.2.2013]. Saatavana: <http://scrphacker.com/brave-branches/>

Scrphacker. 9.6.2012. [Blogimerkintä]. Scrphacker. [11.2.2013]. Saatavana: <http://scrphacker.com/diy-brushes/>

Scrphacker. 10.3.2012. [Blogimerkintä]. Scrphacker. [10.2.2013]. Saatavana: <http://scrphacker.com/painted-stones/>

Scrphacker. 7.3.2012. [Blogimerkintä]. Scrphacker. [13.2.2013]. Saatavana: <http://scrphacker.com/polka-dot-diy/>

Scrphacker. 22.2.2013. [Blogimerkintä]. Scrphacker. [13.2.2013]. Saatavana: <http://scrphacker.com/painted-bottles/>

Teemavaihtoehdot 3-4:

K Sarah Designs. 10.1.2013. [Blogimerkintä]. California, K Sarah Designs. [Viitattu 15.2.2013]. Saatavana: <http://ksarahdesigns.typepad.com/.a/6a015433e2ad49970c017c358d2c7e970b-pi>

Scrphacker. 9.6.2012. [Blogimerkintä]. Scrphacker. [13.2.2013]. Saatavana: <http://scrphacker.com/diy-brushes/>

Scrphacker. 27.3.2012. [Blogimerkintä]. Scrphacker. [13.2.2013]. Saatavana: <http://scrphacker.com/book-diy/>

Scrphacker. 7.9.2012. [Blogimerkintä]. Scrphacker. [10.2.2013]. Saatavana: <http://scrphacker.com/hanger-diy/>

Scrphacker. 29.10.2012. [Blogimerkintä]. Scrphacker. [10.2.2013]. Saatavana: <http://scrphacker.com/ombre/>

Scrphacker. 10.8.2012. [Blogimerkintä]. Scrphacker. [12.2.2013]. Saatavana: <http://scrphacker.com/just-bead-it/>

Scrphacker. 24.1.2012. [Blogimerkintä]. Scrphacker. [12.2.2013]. Saatavana: <http://scrphacker.com/brave-branches/>

Väripilkku-konsepti:

Penelope & Pip. 12.11.2013. [Blogimerkintä]. Rachel Smith, Penelope & Pip. [Viitattu 9.3.2013]. Saatavana: <http://www.frankie.com.au/blogs/craft/exclusive-frankie-diy-hanging-plant-holders>

Remodelista. Ei päivystä. [verkkokauppa]. Remodelista. [9.3.2013]. Saatavana: http://remodelista.com/img/sub/uimg//04-2012/700_white-paper-lamp-ikea-regolit.jpg

Seakettle. Ei päivystä. [Blogimerkintä] Jennifer, Seakettle. [Viitattu 10.2.2013]. Saatavana: <http://seakettle.com/?p=3009>

Scrphacker. 22.2.2012. [Blogimerkintä]. Scrphacker. [10.2.2013]. Saatavana: <http://scrphacker.com/painted-bottles/>

Tip Junkie, Decorate. Ei Päivystä. [Verkkosivusto]. Tip Junkie, Decorate. [Viitattu 2.3.2013]. Saatavana: <http://www.tipjunkie.com/wp-content/thumbs/colorblock-terracotta-plant-pot-diy-indoor-plants.jpg>

LIITTEET

LIITE 2

WORKSHOPIN TULOKSIA

LIITE 3**PROVINSSIROCK 2013 LOGO**

(Provinssirock, 2013)